www.slida.lk

SLIDA
"Learning Confers Discipline"

කලමණා...

අර්ධ වාර්ෂික ප්‍රකාශනය...

සතුටින් වැඩ කිරීමට
පුරුදු වෙමු

An Overview of the
Auditing in Sri Lanka
Public Sector

A Comparative study
of Categories of Economic,
Social and Cultural Rights
in Constitutions of india
and sri Lanka

දුටුවෙමි අත්දුටුවෙමි

ප්‍රායෝගිකත්වය තුළින්
ඵලදායිතාවයට ලං වෙමු

පරයේෂණාත්මකව රාජ්‍ය
ප්‍රතිපත්ති සම්පාදනය හා
රාජ්‍ය සංවර්ධනය

පුස්තකාල පොත්
සමීක්ෂණය හෙවත්
තොග සත්‍යාපනය

Community-based Approaches
for the Sustainable Management
of Small Scale Fisheries

நிலைபேறான அபிவிருத்தியும்
சூழல் முகாமைத்துவமும்

කළමණා
අර්ධ වාර්ෂික ප්‍රකාශනය
08 වෙළුම - 01 කලාපය
ජනවාරි - ජුනි 2020
ISSN 1391 8222

ප්‍රධාන සංස්කාරක
ආචාර්ය පී.ජී.ඩී. ප්‍රදීපා සේරසිංහ

සංස්කාරක
ආචාර්ය ඩබ්.එම්.එම්.ජී.ඩී. විජේකෝන්
අතිරේක අධ්‍යක්ෂ ජෙනරාල් (පර්යේෂණ හා සංවර්ධන/කළමනාකරණ නොවන පුහුණු)

සංස්කරණ සහාය
ධම්මිකා සේනාධීර

ග්‍රැෆික් නිර්මාණය
දමිත් තුෂාන් රණතුංග

දමිළ සංස්කරණ සහාය
රොහිණි මාරිමුත්තු

ප්‍රකාශනය
පර්යේෂණ මධ්‍යස්ථානය
ශ්‍රී ලංකා සංවර්ධන පරිපාලන ආයතනය
28/10, මලලසේකර මාවත, කොළඹ 07
ශ්‍රී ලංකාව

වෙබ් අඩවිය:
http//www.slida.lk
දුරකථන: 0115980281, 0115980282
ෆැක්ස්: 0112 584406
ඊමේල්: sandharani@slida'lk

මිල රු: 150/-

මෙම කළමනා අර්ධ වාර්ෂික ප්‍රකාශනයෙහි අඩංගු ලිපිවල අදහස්
එහි ලිපි රචකයින්ගේ පෞද්ගලික අදහස් මිස ශ්‍රී ලංකා සංවර්ධන පරිපාලන ආයතනයේ අදහස්
නොවන බව කරුණාවෙන් සලකන්න

පටුන...

உள்ளடக்கம் Content

01.	සතුටින් වැඩ කිරීමට පුරුදු වෙමු.	2-4
02.	An overview of the auditing in Sri Lanka public sector	5-8
03.	A Comparative study of Categories of Economic, Social and Cultural Rights in Constitutions of india and sri Lanka	9-11
04.	දුටුවෙමි අත්දුටුවෙමි	12-13
05.	ප්‍රායෝගිකත්වය තුළින් ඵලදායිතාවයට ළං වෙමු	14-16
06.	පරයේෂණාත්මක රාජ්‍ය ප්‍රතිපත්ති සම්පාදනය හා රාජ්‍ය සංවර්ධනය	17-18
07.	පුස්තකාල පොත් සමීක්ෂණය හෙවත් තොග සත්‍යාපනය	19-23
08.	நிலைபேறான அபிவிருத்தியும் சூழல் முகாமைத்துவமும்	24-26

01. සතුටින් වැඩ කිරීමට පුරුදු වෙමු.

ලසන්ත ගමගේ
ජ්‍යෙෂ්ඨ උපදේශක
ශ්‍රී ලංකා සංවර්ධන පරිපාලන ආයතනය

ශ්‍රී ලාංකිකයන් වන අප වර්තමානයේදී මුහුණ දෙනු ලබන අර්බුද වල තිව්‍රතාවය දිනෙන් දින ඉහළ යමින් කායිකව හා මානසිකව අපි පීඩා විඳිමින් සිටිමු. වසර කිහිපයකට පෙර සිංහල හින්දු අවුරුද්ද, වෙසක්, රාමසාන්, නත්තල්, දීපවාලී ආදී සංස්කෘතික උත්සව වෙනදා මෙන් රිසිසේ සැමරීමට තිබූ අවස්ථාවන් අහිමිවී ඇත. පාස්කු ප්‍රහාරය, කොවිඩ් වසංගතය ආර්ථික හා දේශපාලන අර්බුද විසින් අපි පීඩා විඳිමින් සිටිමු. එපමණක්ද නොව සාමාන්‍ය ජන පීඩනය තුළ අප මුහුණ දෙන ගැටලු වන පවුල් ආරවුල්, දරුවන්ගේ ගැටලු හා ආයතනික ගැටලු වලටද අපට මුහුණ දෙන්නට සිදු වේ. මෙම සියලු අභියෝග හමුවේ ඔබගේ ඉලක්ක පරමාර්ථ හා ඔබගේ සිහින වෙත ළඟා වීම දුරස්ථ වන බව මනසට දැනීම නිසා ඔබ අපේක්ෂා භංගත්වයට පත්වී අධෛර්යමත් විය හැකිය.

එහෙත් මතක තබා ගත යුතු වැදගත් කරුණ වන්නේ සතුටු සිතින් සම සිතින් මෙම ගැටලු වලට මුහුණ දීමට ඔබ සතු හැකියාව වඩ වඩාත් මුවහත් කිරීමට ඔබ කෙතරම් දක්ෂ වේද යන්නයි. සතුට (The Happiness) යනු කුමක්ද? මේ සඳහා විවිධ දාර්ශනිකයින් විවිධ මත පල කර ඇත. 1874) 1948 කාල වකවානුවේ ජීවත් වූ ප්‍රසිද්ධ පුවත්පත් කලාවේදියෙකු වූ බ්‍රිතාන්‍ය ජාතික හෝල් බෲක් ජැක්සන් (Holbrook Jackson) ගේ අදහස අනුව සතුට යනු ධෛර්යවන්ත බවයි. තෘප්තිමත් භාවයක් තුලින් වඩාත් තීව්‍ර ලෙස දැනෙන ධනාත්මක මානසික හැඟීම් මගින් මනසේ ඇතිවන යහපැවැත්ම ලෙස වඩාත් පුළුල්ව නිර්වචනය කළ හැකිවේ. ජීවිතයේ බොහෝ දෙනා බොහෝදේ සිදු කරනුයේ සතුට වෙනුවෙන් බව පවසයි.

විභාග ලිවීම, නිවාස ඉදිකිරීම, රැකියා උසස්වීම්, දරුවන්ගේ ජය, විවිධ ප්‍රිය උත්සව, ප්‍රිය භාෂණ, සංගීත සංදර්ශන මේ සියල්ල සතුටුවීම පිණිස අපේක්ෂා කරනු ලබන යම් ඉලක්ක විය හැකි නමුත් සතුට යනු ඉලක්කය සපුරා ගැනීම නොව ඉලක්කය වෙත ගමන් කිරීම බව බුදුරජාණන් වහන්සේ පෙන්වා දී ඇත. එනම් ඔබ මේ මොහොත තුළ සතුටින් නොවේ නම් ඉලක්කයෙන් ඇති ඵලය කුමක්ද? ඔබගේ ඕනෑම භෞතික හෝ අධ්‍යාත්මික ඉලක්කයන්ට වඩා වැදගත් වන්නේ ඒ සඳහා වූ ඔබගේ කාර්ය භාරයයි. එහිදී ඔබට මානසික අංග 4ක් අඩු වැඩි වශයෙන් වර්ධනය කර ගැනීම වැදගත් වේ. එනම්,

- කැමත්ත (ඡන්දය) - මනස තුල අරමුණට ඇති කැමැත්ත
- අධිෂ්ඨානය - මනස තුල අරමුණ කෙසේ හෝ ඉටුකර ගන්නා බවට වූ දැඩි හැඟීම
- වීර්යය - මනස තුල අරමුණ වෙනුවෙන් ඊට අදාළ දේවල් ඉටුකිරීම සඳහා වූ උවමනාව
- ඉවසීම - මනස තුල අරමුණ ඉටුකර ගැනීම තුළින් ලැබෙන ප්‍රතිලාභ විමසීමයි.

මෙම මානසික තත්වයන් 4 ඔබගේ මනස තුළ එකවර ඇති නොවන අතර එය ක්‍රමානුකූලව වර්ධනය විය යුතුවේ. ඒ සඳහා අවශ්‍යයම සාධකය සතුටයි. ඔබ තුළ සතුටක් නොමැති නම් එනම් ධනාත්මක මානසික තත්වයක් තුළ තෘප්තිමත් හැඟීමකින් යුතුව ඔබගේ කටයුතු පවත්වාගෙන යාමට නොහැකි නම් ඔබ අසාර්ථක වේ. තවද ඔබ දෙමාපියෙක් ලෙස දරුවන්ට, නායකයෙකු ලෙස ඔබගේ කාර්ය මණ්ඩලයට, මිනිසෙකු ලෙස සමාජයට වෙනස් ආදර්ශවත් අත්දැකීම් සමුදායක් එක් කරනු ලබන විශිෂ්ටයෙක් වන්නේ කෙලෙසද? ඔබ ඔබගේ සාර්ථකත්වය වෙනුවෙන් බොහෝ දේ කරනු ලබයි.

න්‍යායාත්මක හා වෘත්තීය දැනුම ලබා ගැනීම, පුහුණු වීම් ලැබීම, රැකියා උසස් වීම් ලැබීම, ඔබගේ දක්ෂතා හා හැකියාවන් වර්ධනය ඒ අතර තිබිය හැකි නමුත් ඔබගේ සාර්ථකත්වයේ ප්‍රාණාත්මක හා ගුණාත්මක භාවය මනිනු ලැබිය හැකි වටිනා මිනුම් දණ්ඩක් වන්නේ ඔබගේ කර්තව්‍යන් හේතුකොට ගෙන අනෙකා ලබන සතුට මතය. එය ප්‍රමාණාත්මකව හා ගුණාත්මකව වර්ධනය වන්නේ නම් ඔබගේ සාර්ථකත්වයද වර්ධනය වේ. එනම් ඔබ නිසා තවත් පුද්ගලයෙකු සතුටට පත්කළ හැකි නම් ඔබ සාර්ථක වේ. නමුත් ඔබගේ කර්තව්‍ය සතුටින් නොවේ නම් තවත් පුද්ගලයෙකු ඔබ සතුටු කරන්නේ කෙසේද?

ඔබගේ සිතහවෙන් පිරියන විට ධනාත්මකව පිරියන විට සුභවාදී ලෙස ප්‍රශ්න ගැටලු වලට මුහුණ දෙනු ලබන විට ඔබට බොහෝ දෙනෙකු සතුටට පත්කළ හැකිවේ. ඔබට සතුට අවශ්‍ය නම් එය නිරායාසයෙන් ඔබ වෙත ළඟා නොවේ. අනිවාර්යෙන්ම ඔබ එය පුරුදු පුහුණු විය යුතු වේ. ඔබ බොහෝ දේ ඉගෙන ගනී, පුහුණු වීම් ලබයි, නමුත් ඔබට අවශ්‍ය වන සතුට ලැබීම සඳහා ඔබ පුරුදු පුහුණු වී ඇතිද? ඔබ ඒ සඳහා පුහුණු නොවන්නේ නම් ඔබට සතුටු වීමට අසීරු වේ. එවිට ඔබගේ අරමුණ අසාර්ථක වී ඔබ නිසා බොහෝ දෙනෙකු අසතුටට පත්වේ. දුකින්ද සිටිනු ඇත. මෙලෙස ඔබතුල සතුට ලැබීමට ඔබගේ මනස පුරුදු පුහුණු කිරීම සඳහා ප්‍රායෝගික ක්‍රම කිහිපයක් විස්තර කරමු.

1. භාහිර පීඩා වලදී ඔබ උපේක්ෂාවෙන බැලීමට පුරුදු වන්න.

අටලෝ දහම අප කාටත් පොදු වේ. ලාභ-අලාභ, යස-අයස, නින්දා-ප්‍රසංශා, දුක-සැප මේ සියල්ල අපට පොදු ධර්මතාවයන් වේ. ඕනෑම රටක ජීවත්වන අයෙකුට මෙම ධර්මතාවයන්ට මුහුණ දීමට සිදු වේ. ඔබට ප්‍රශංසා කිරීමේදී දැඩි ලෙස ප්‍රශංසාවට ඇලී යන්නේ නම් ඔබට නින්දා ඉවසිය නොහැකි වේ. එබැවින් ප්‍රශංසාවකදී ඔබ සිත සමබරව පවත්වාගෙන යාමට පුරුදු වන්නේ නම් එය අටලෝ දහමක් බව මෙනෙහි කරමින් සතුටු වන්නේ නම් ඔබට යමෙක් නින්දා කරන විටද සතුටු විය හැකිය.

2. අභියෝග හමුවේ නොසැලීමට ඔබ පුරුදු පුහුණු විය යුතුය.

ඔබ දක්ෂයෙකු වන්නේ සියල්ල ඔබට වාසි සහගත අවස්ථා වලදී ඔබගේ ක්‍රියා කාරකම් මත නොව අභියෝග හමුවේ ඔබට ඒවාට මුහුණ දීමට ඇති හැකියාව මතවේ. ඒ සඳහා නොසැලෙන අධිෂ්ඨානයක් මනස තුළ පුරුදු පුහුණු වීම වැදගත් වේ. ඔබගේ ජීවිතය බාධක වලින් පිරී යන විට ඔබට කළ යුතු දේ බොහෝ ඇත. එය ඔබට සැබවින්ම වාසියක් මිස අවාසියක් නොවන බවට ඔබ පුරුදු පුහුණු විය යුතුය.

3. ඔබගේ දින චර්යාව

ඔබ උදෑසන පිබිදෙන අවස්ථාවේ සිට රාත්‍රී නින්දට යන තෙක් ඔබගේ දින චර්යාව සැහැල්ලුවෙන් හා වගකීමෙන් යුතුව කළමනාකරණය කර ගැනීමේ ඔබ සතු කුසලතාවය ඔබේ සතුටට හේතු වේ. උදෑසන අවදි වී පළමු තත්පර කිහිපය තුළ ගැඹුරු හුස්මක් ගෙන මානසික ආතතිය දුරු කරමින් විශ්වය කෙරෙහි මෛත්‍රිය පැතිරවීමට ඔබට විනාඩි දෙකක හෝ තුනක කාලය ප්‍රමාණවත් වේ.

එ තැන් සිට ඔබ ඒ අවස්ථාවේ කලයුතු කාර්යය ගැන පමණක් අවධානය යොමු කිරීම ඔබ පුරුදු පුහුණු විය යුතුය. අනාගතයේ සිදු කිරීමට ඇති කටයුතු සැලසුම් කිරීම යහපත් දෙයකි. නමුත් එම කාර්යයන් පිළිබඳව දෙගිඩියාවෙන් අවිනිශ්චිතාර්ථයෙන් කටයුතු කරන විට මේ මොහොතේ ඔබගේ සතුට ඔබට අහිමි වී යනු ලබයි.

තවද ඔබ සිදු කරන කාර්යයයෙහි පල විපාක අඩු විය හැකි වේ. කෙටියෙන් පවසන්නේ නම් ඔබ මේ මොහොත තුළ ජීවත් විය යුතු බවයි. නමුත් මේ මොහොත තුළ ඔබ අතීතය පිළිබඳව පසුතැවෙන්නේ නම් හෝ අනාගතය පිළිබඳ අවිනිශ්චිතාර්ථයෙන් නම් ඔබට මේ මොහොත හෙවත් ඔබගේ ජීවිතය මගහැරී යනු ලබයි. තවද ඔබ කරන්නේ කුමක්ද? කතාකරන්නේ කුමක්ද? යන්න වගකීමෙන් මෙනෙහි කළ යුතුය. මේ මොහොතේ මා කතා කරන දෙයින් හෝ සිදු කරන දෙයින් මට හෝ වෙනත් අයෙකුට ප්‍රයෝජනයක් නොවන්නේ නම් ගෙවී යන මෙම වර්තමානය නිශ්ඵල වන බව ඔබට අවබෝධ විය යුතු වේ. නමුත් මේ සඳහා ඔබ ජීවිතය තුළ ක්‍රමානුකූලව පුරුදු පුහුණු විය යුතු බව සිතට ගන්න.

4. ඉවසීම හා මෛත්‍රිය

ඔබගේ ඉවසීමේ හැකියාව ඉහළ යන තරමට ඔබගේ සතුටද ඉහළ යනු ඇත. ඔබට අව්ව, වැස්ස, උණුහුම, සීතල, කුසගින්න ආදිය අඩු වැඩි වශයෙන් දැනෙන විට ඒ කෙරෙහි ඔබ කලකිරෙන්නේ නම් ඔබගේ වැඩ කටයුතු අතපසු කරන්නේ නම් ඔබගේ සතුට අඩුවී යයි. මෙලොව කිසිම දෙයක් ඔබගේ සිතට අවශ්‍ය පරිදි හෝ සිත සෑහීමට පත්වන පරිදි සිදු නොවන බව මතක තබා ගත යුතු වේ. එබැවින් එය සාමාන්‍ය තත්වයක් සේ සැලකීමට ඔබ පුරුදු විය යුතුය. වර්ෂාවක් නම් වැටෙන වැහි බින්දු සීතල සමග එකතු වීමට ඔබ ශක්තිමත් විය යුතුය. දැඩි අව්ව රශ්මියක් පවතින විට දහඩිය සමග ඔබ එකතු වී ඔබගේ වැඩ කටයුතු සිදු කිරීමට පුරුදු පුහුණුවත්ම ඔබට සතුටින් සිටීමට හේතුවේ. ඔබගේ පවුලේ සාමාජිකයින් ඔබගේ කාර්යාලයේ සාමාජිකයින් මගතොට සිටිනවුන් කරන කියන දෑ හේතුකොටගෙන ඔබ අසහනයට පත්වේ නම් ඔබේ සිත සෑහීමට පත් නොවේ නම් ඔබට සතුටින් සිටීමට නොහැකි වන බව සිතන්න. එබැවින් වෙනත් අයෙකු කරන කියන දෑ තුළින් ඔබ අසහනයට පත්වන්නේ නම් විඳවන්නේ ඔබම බව සිතන්න.අහිමි වන්නේ ඔබගේ හැකියාව හා ඔබ විසින් ජනිත කරන ප්‍රතිඵලදායි නිමවුම බව සිතට ගන්න.ඒ සඳහා කලයුතු හොඳම දෙය මෛත්‍රිය වේ. ඔබේ සිතට අකමැත්තක් හෝ නොරිස්සුමක් පැමිණෙන විට ඔබ ඒ කෙරෙහි මෛත්‍රිය පැතිරවීමට පුරුදු පුහුණු විය යුතුවේ. අන් හැම දෙනාටම ඔබට මෙන් හුස්ම වැටෙන, ඔබට මෙන් බඩගින්න දැනෙන ඔබට මෙන් ආවේග දැනෙන ඔබට මෙන් දුක් පීඩා දැනෙන අය වේ. නමුත් ඔබ ඒ තත්වය අවබෝධ කරගෙන ඔවුන් කෙරෙහි මෛත්‍රිය පැතිරවීමට පුරුදු පුහුණු වනවිට එහි ප්‍රතිලාභ ඔබට හිමිවේ.

5. සසදා බැලීම

බොහෝ දෙනෙකුට සතුටක් නොමැති වීමට ප්‍රධාන හේතුවක් වන්නේ අන් පුද්ගලයින් සමග වැරදි ලෙස සසදා බැලීම වේ. අසල්වැසියන් සමග හෝ කාර්යාලයේ ඉහළ හෝ පහළ නිලධාරින් සමග සසදා බැලීමේදී එය හීන මානය අධි මානය හෝ ඊර්ෂ්‍යාව සමග සිදු වන විට ඔබට සතුටක් නම් නොලැබෙනු ඇත. අන් අය කරන කියන දෑ, හැකියාවන් හා ලැබෙන වරප්‍රාද ආදිය සමග ඔබව සසඳන විට ඔබතුල හටගනු ලබන හැඟීම් ඔබට පාලනය කර ගැනීමට නොහැකි වන විට ඔබ කරන කියන දෑ තුළින් ඔබට විශාල විනාශයක් සිදු විය හැක. ඔබගේ ගමන ඔබ ධෛර්යයෙන් යුතුව ගමන් කරන්න. ඔබට සාපේක්ෂව අනෙකාට ලැබෙන නොලැබෙන දේවල් නොව ඔබ සමාජයට මුදාහරින ප්‍රමාණාත්මක හා ගුණාත්මක සේවය ඉහළ නංවන්න. එහිදී අනෙකා විසින් කරන කියන දෑ තුලින් පාඩම් ඉගෙන ගන්න. ඔබ මේ සමාජය තුළ මවක්. පියෙක්, සහෝදරයෙක්, වෘත්තිකයෙක්, ව්‍යාපාරිකයෙක් හා නිලධාරියෙක් ආදී වශයෙන් වගකීම් දරමින් විවිධ භූමිකාවන් ඉටු කරනු ලබයි. මෙම කාර්යයන් හා වගකීම් ඔබ තුළින් නිවැරදිව ඉටු කිරීම සඳහා ඔබ වඩ වඩාත් ශක්තිමත් විය යුතුය. ඒ සඳහා සතුටින් සිටීමත් සතුටින් රාජකාරී කිරීමත් වැදගත් වේ. ඔබ තුළ සතුටක් නොමැති නම් ඔබට වෙනත් අයෙකු සතුටින් තැබීමට නොහැකිය.

තවද ඔබ අසතුටින් සිටින්නේ නම් ඔබගේ ජීවිතයේ ඵලය කුමක් වේද? කිසිදු දිනක ප්‍රශ්න ගැටලු අඩුවන්නේ නැත. එම ප්‍රශ්න ගැටලු වල මුහුණුවර පමණක් වෙනස් වනු ඇත. ඔබ දක්ෂ වන්නේ එම ප්‍රශ්න ගැටලු වලට සතුටින් මුහුණ දෙන්නේනම් ය. සතුට යනු නිරායාසයෙන් ඇති වන්නක් නොවේ. ඒ සඳහා ඔබ පුරුදු පුහුණු විය යුතුය. එය පුරුදු පුහුණු වන තරමටම ඔබගේ ජීවිතය ඔබට අර්ථවත් වනු ඇත.

02.

An overview of the auditing in Sri Lankan public sector

L.A.S.G. Perera
BSc Mgt. J'pura, SLAS
Business Names Registrar
(Western Province)

An important method used to detect corruption in both public and private sector organizations is the auditing process. A simple definition of an audit, provided by the Merriam-Webster dictionary, is "a formal investigation of an organization's or individual's accounts or financial situation" as well as "a methodical examination and review". Audit can be internal, meaning that they are conducted by the organization itself, or external, which means they are conducted by another outside independent entity. Internal and external audits have different purposes. Internal audits review items such as the effectiveness of an organization's safeguards against fraud and corruption, whereas external audits often focus on an organization's financial statements and whether that organization has followed all relevant laws and regulations. Internal audit offer the management of an organization a snapshot of how policies and procedures are functioning, while external audits give a broader view and are often public. Audits are an example of integrity management mechanisms.

Government Auditing

Government audit serves as a mechanism or process for public accounting of government funds. It also provides public accounting of the operational, management, programme and policy aspects of public administration. Not only that, it also ensures accountability of the officials administering them. It is the systematic process of collecting, recording, classifying, summarizing and interpreting the financial transactions relating to the revenues and expenditures of government offices. It reveals how public funds have been generated and utilized for the welfare of the general public.

Government Auditing Against Corruption

Corruption in public sector means improper or unlawful actions by public sector staff or agencies or actions of private individuals who try to improperly influence public sector functions or decisions.Government auditing system plays a very important role in maintaining financial and economic order and improving government accountability and transparency. Though a great deal of research has discussed the role of government auditing in discovering and deterring corruption, there is little empirical evidence on whether government auditing actually helps to reduce corruption. Both internal and external audits can play a substantial role in detecting corruption . In South Africa, for example, auditors are legally required to report any suspicious activity. In many countries, the role of an external auditor of public institutions is assigned to specialized governmental body such as supreme audit institution or national audit office. Such specialized bodies have an important role in controlling public expenditure and ensuring accountability in the public sector. Therefore, they should be granted independence to effectively perform their oversight functions.

Auditor General Department Of Sri Lanka

The beginning of the present Audit Department in Sri Lanka, then known as Ceylon, can be traced to early British times. From the records available it would appear that there had been an Auditor-General by the name of Cecil Smith as far back as the year 1799, just three years after the British occupation of the maritime provinces of the Island in 1796.

The Auditor General of Sri Lanka is the head of the Auditor General's Department. The Auditor General through the Auditor General’s Department provides an independent review of the performance and accountability of the public sector institutions and reports to Parliament. The Auditor General’s Department aims to meet the needs and expectations of the Parliament, the executive and its clients and to add value to public sector performance and accountability. This independent review is thus performed to ensure the propriety, regularity and compliance with all the statutory and other regulatory requirements and the economy, efficiency and effectiveness of the operations.

Article 154 of the Constitution of the Democratic Socialist Republic of Sri Lanka provides the mandate for the Auditor General to audit public sector institutions, which can be reproduced as;
The Auditor General shall audit the accounts of all Departments of Government, the Offices of the secretary to President, the Offices of the secretary to the Prime Ministers, the Offices of the Cabinet of Ministers, the Judicial Service Commission, the Constitutional Council ,the Commissions referred to in the Schedule to Article 41B ,the Parliamentary Commissioner for Administration, the Secretary General of Parliament and the Local Authorities, Public Corporations and business or other undertakings vested in the Government under any written law and companies registered under the companies registered or deemed to be registered under the Companies Act, No.7 of 2007 in which the Government or a public corporation or local authority holds fifty per centum or more of the shares of that company including the accounts there of.

- Part II of the Finance Act, No. 38 of 1971 which provides for audit of Public Corporations.
- Section 23 of the Provincial Councils Act, No. 42 of 1987 - which provides for Audit of Provincial Councils.
- Section 219 of the Municipal Councils Ordinance (Cap. 252) which provides for Audit of Municipal Councils.
- Section 181 of the Urban Councils Ordinance - (Cap. 255) which provides for Audit of Urban Councils.
- Section 172 of the Pradesiya Sabhas Act, No. 15 of 1987 - which provides for Audit of Pradesiya Sabhas.
- Section 58 of the Agrarian Development Act, No. 46 of 2000 - which provides for Audit of Agrarian Development Councils.
- Section 9 of the Sports Act, No. 47 of 1993 - which provides for Audit of Sports Associations.

The Auditor General has also been vested with the authority by the Constitution to engage in the services of qualified auditors to assist him in his work. He also has the power to obtain the assistance of specialists in the examination of any technical, professional or scientific problem relevant to the audit. According to Article 154(5) of the Constitution, the Auditor General is entitled to have access to all books, records, returns and other documents, stores and other property and to be furnished with such information and explanation as may be necessary for the performance and discharge of his duties and functions. The independence of the Auditor General is preserved to a great extent by the Constitution itself and the Article 153 of which states that.

Limitations Of Government Auditing Of Sri Lanka

Inadequate independence of the supreme audit institution.

The constitution of Sri Lanka states that "There shall be an Auditor General who shall be appointed by the President with the recommendation of the Constitutional Council and who shall hold office during good behavior. He can be removed from office by the President only on the grounds of ill health or infirmity or upon an address of Parliament." The Auditor General is appointed by the President. Therefore sometimes it may be inadequate independence of him and some officers may also not be independent. The office of the President and Prime minister's office was excluded from audit.

Poor accounting environment

The Financial Regulations (1992), which are the main authority for public financial management in the general government sector, focus only on the input aspect of expenditure control. They are issued by the executive branch (not by the legislature) and do not have the force of law. The studies found that there is a significant and long-standing practice of non-compliance with the Financial Regulations, in form and in sprit. The result is that government financial statements presenting the financial condition of the State (the State Accounts) have not been available on a timely basis and are not comprehensive. In addition, the numbers are not completely reliable because of reconciliation and other problems. Reliability of financial data and timeliness of financial reporting have improved considerably in the presentation of financial statements prepare its financial statements in compliance with SLASs and take all necessary measures to ensure that the financial statements are audited in accordance with SLAuSs with the objective of presenting a true and fair view of the financial performance and financial position of such enterprises. A significant gap in the public financial accountability framework has been the lack of a mechanism for monitoring and reviewing outputs and outcomes of government expenditure.

■ Lack of executive capacity

There is a critical shortage of suitably skilled and motivated accountants and auditors in the public sector. Accountants to the public service are recruited through an internal government examination conducted by the Commissioner on Examinations. There is a cadre (or full complement of maximum number of positions) provided for in the government budget. This cadre is based not only on the demand for accountants but also on the availability of funds for the government personnel budget.119 Public sector accounting functions are under the control of the Sri Lanka Accounting Service, which staffs not only central government, but also Provincial Councils, Divisions and local authorities. Entry is by a competitive examination on commercial accounting and other topics. A limited examination is given to those already in the public service. The Sri Lanka Accounting Service has no support grade but uses officers from the General Clerical Service as support staff. Budget officers are not necessarily members of the Accountants Service. The Auditor-General has a separate cadre that embraces both professional and support levels. Very few members of either service are ICASL or CIMA members.

■ Poor use of technology

Sri Lankan auditors normally use manual techniques and if they use modern technology to perform work it would be more efficient and effective.

References

- Asian development bank march 2018, public financial management systems—Sri Lanka Asian development bank 2002,
- Diagnostic Study of Accounting and Auditing Practices in Sri Lanka Government of Sri Lanka 1978.
- The Constitution of the Democratic Socialist Republic of Sri Lanka.
- The World Bank, 2007, Sri Lankan public sector accounting.
- Auditor General's Department. (www.auditorgeneral.gov.lk)

03. A Comparative Study of Categories of Economic, Social and Cultural Rights in Constitutions of India and Sri Lanka

Pranidhi P. Algama
Associate Consultant, Sri Lanka Institute of Development Administration

Arunoda N. Bopagamage
Assistant Divisional Secretary, Colombo

The International Obligation

The Universal Declaration of Human Rights adopted by the United Nations General Assembly in 1948 first outlined the economic, social and cultural rights. The International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights (ICESCR) is the internationally recognized primary source of economic, social and cultural rights. India and Sri Lanka ratified the ICESCR in 1979 and 1980, respectively. Pacta sunt servanda or the cooperation on the basis of honouring agreements is part of the primary or universal goals of the international society. Article 26 of the Vienna Convention on the Law of Treaties 1969 establishes that "every treaty in force is binding upon the parties to it and must be performed by them in good faith" according to Pacta sunt servanda, and Article 27 specifies that a party may not invoke the provisions of its internal law as justification for its failure to perform a treaty. Donnelly (2013) holds a very significant approach to the State-centric concept of human rights recognizing the States as both the 'Principal Violator' and the 'Essential Protector' of human rights of the individuals of the country.

Constitution and Economic, Social and Cultural Rights

A Constitution must evoke the unstinted loyalty of the people by its acceptability and its capacity to respond to the needs of the people. Fundamental rights need to be embodied in the Constitution in order for all to benefit, Mathew as edited by Baxi (1978) concurs. In a democracy the supremacy of the people predicates the entitlement of all rights that belong to a free people. A Constitution is both the testament and a work horse of a nation. Hence, the concept of rule of law is applied to the constitutions of India and Sri Lanka, to compare and contrast the above state obligations undertaken by the two South Asian neighbours.

Fundamental Rights

Right to work (Article 6 of the ICESCR) is assured in Indian Constitution by Article 19 (1) (g) while the same is guaranteed by Article 14 (1) (g) of Sri Lankan constitution. Article 23 of Indian Constitution prohibiting exploitation should be interpreted with Article 19(1) (g) as it furthers the freedom of occupation meaningfully. This article in essence also establishes Article 7 of ICESCR which embodies the right "to the enjoyment of just and favourable conditions of work". Article 8 (a) of ICESCR provides that everyone has a right to form and join trade unions; and is guaranteed by Article 14 (1) (d) of Sri Lankan constitution. Despite absence of a specific constitutional provision in the Indian Constitution, Trade Union Act of 1926 states the right to form trade unions and it was accepted as a fundamental right by the Supreme Court of India under Article 19 (1) (c) of Indian Constitution which guarantees the right to form associations or unions in Uttar Pradeshiya Shramik Maha Sangh v. State of U.P . India, following the Constitution (Eighty-sixth) Amendment Act of 2002 (India), Article 45 of the Part IV (Directive Principles) was inserted in the Part III as Article 21A; guaranteeing the right to education embodied in Article 13 (2) of ICESCR. In Indian Constitution the right "to take part in cultural life" (Article 15 (1) (a), ICESCR) has not been directly ensured. Instead, the right of the minorities to protect and conserve their distinct cultures is enumerated by Article 29(1). In Article 30 (1), the right of the minorities to establish and administer educational institutions is recognized. However, Basu (2011) observes that Article 30 (1) is not an absolute right and, that this is subjected to the common set of regulations applicable for similar institutions as established by the Court in Islamic Academy of Education v. State of Karnataka. Article 14(1)(f) of Sri Lankan Constitution also guarantees the said Article 15 (1)(a).Article 32 of the Part III of Indian Constitution provides the right to move the Supreme Court to enforce any right conferred therein whilst; Article 17 of Sri Lankan Constitution provides that, in respect of an infringement or an imminent infringement of a fundamental right provided in the Chapter III, every person is entitled to apply to the Supreme Court.

Directive Principles of State Policy

In contrast, it is distinctly stated by Article 37 of Indian Constitution and Article 29 of Sri Lankan Constitution that the provisions of Part IV and Chapter VI, respectively enumerating directive principles, are not enforceable by any court. Article 29 of Sri Lankan Constitution further illustrates that provisions of the Chapter VI listing directive principles do not confer or impose legal rights or obligations. However, Indian Supreme Court held in Kesavananda Bharati v State of Kerala that Directive Principles are on par with 'Fundamental Rights'. (Nanayakkara, 2012). Article 39, 42 and 43 of Indian Constitution extensively provides for various aspects of right to work assuring Article 7(a)(i), 7(a)(ii), 7(b), 7(d) and 10(3) of the ICESCR which recognize the right of everyone to the enjoyment of just and favourable conditions of work. Article 48A of Indian Constitution recognizing Article 12(2) (b) of ICESCR states that the State shall endeavour to protect and improve the environment. By Article 49 of Indian constitution, the State is obliged to protect all monuments, places and objects of national importance, embodying Article 15(2) of the ICESCR which mentions the necessity to conserve with reference to the cultural rights. Article 27(2) (c) of Sri Lanka Constitution is an embodiment of Article 11 (1) of ICESCR which recognizes "… the right of everyone to an adequate standard of living for himself and his family...". Article 27 (2) (h) of Sri Lankan Constitution pledging that "the complete eradication of illiteracy and the assurance to all persons of the right to universal and equal access to education at all levels" as a State objective is an embodiment of Article 13 of ICESCR. Article 27(9) of Sri Lankan Constitution which states that "State shall ensure social security and welfare" is consonant with Art 9 of ICESCR. Article 10 (1) of ICESCR is included in Sri Lankan Constitution as the Article 27 (12) which states that "State shall recognize and protect the family as the basic unit of society." The Supreme Court raised this provision as an additional matter in the case Vadivelu v. Officer-in-Charge, Sithambarapuram, Regional Camp Police Post, Vavuniya and others.

Sri Lankan Constitution embodies Article 10(3) of ICESCR in Article 27(13) stating that the State is to promote the interests of children and youth with special care and that they must be protected from exploitation and discrimination. By means of Article 27(14) Sri Lankan Constitution directs that the state shall "protect, preserve and improve the environment for the benefit of the community", hence embodying Article 12 (b) (2) of ICESCR.

Rights enumerated in Chapters other than Fundamental Rights and Directive Principles of State Policy

Rights which are enforceable through courts other than the Supreme Court are a category peculiar to Indian constitution. Right to property which was transposed to Article 300A after taking it out from Article 19(1) (f) of Part III by the Forty-fourth Amendment Act (1978), is such a provision. Similarly, provisions such as Article 265 which reads that "no tax shall be levied or collected except by authority of law" and Article 301 which dictates "trade, commerce and intercourse throughout the territory of India shall be free", only subject to the provisions provided therein, are justiciable; but not by an application to the Supreme Court made under Article 32. A person aggrieved by a restriction imposed on such provisions may have his relief by an ordinary suit or, by an application under Article 226 to the High Court.

Reference

- Basu, D.B. (2012). Introduction to the Constitution of India. (20th ed.).India: LexisNexis.
- Bull, H. (2012). The Anarchical Society: A Study of Order in World Politics. (Fourth ed.).UK: Palgrave Macmillan.
- Case book on Fundamental Rights. (1998). Colombo: The Open University of Sri Lanka.
- Constitutional Law I. (1985). Colombo: The Open University of Sri Lanka.
- Donnelly, J. (2013). Universal Human Rights in Theory and Practice. (3rd ed). USA: Cornell University Press.
- International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights. 1966. Retrieved from https: //www.ohchr.org/en/professionalinterest/pages/-cescr.aspx
- Marasinghe, L. (2008). Evolution of Constitutional Governance in Sri Lannka. Colombo: Vijitha Yapa Publications
- Perera, N.M. (1979).Critical Analysis of the New Constitution. Colombo
- The Constitution of India. (1949). New Delhi: Government of India.
- The Constitution of the Democratic Socialist Republic of Sri Lanka. (1978). Colombo: Parliament Secretariat.
- Wickramaratne, J. (2013). Fundamental Rights in Sri Lanka. Colombo: Stamford Lake.

Conclusion

It is evident that there are two distinct classifications of economic, social and cultural rights in both Constitutions. Two main categories are the enforceable rights and non-enforceable rights. The first category is classified into two subcategories with regard to Indian Constitution as rights enforceable by an application to the Supreme Court and rights enforceable otherwise. According to the Article 1(1) of the Indian Constitution "India, that is Bharat, shall be a Union of States". Hence the subjects devolved to the union territories and, the extents of such are essentially different from the powers assigned to the Provincial Councils in Sri Lanka – which is a unitary state as per the Article 2 of the Constitution. That is observed to be the reason for the absence of economic, social and cultural rights justiciable by any court other than the Supreme Court in the Constitution of Sri Lanka.

Further, this study found that Indian legislature and Indian judiciary have actively viewed economic, social and cultural rights as constitutional provisions which shall be modified and adapted as per the developments, circumstances and demands. In consequence, such rights enumerated under the Part IV of the Indian Constitution titled "Directive Principles of State Policy" are placed on par with the Fundamental Rights assured in the Part III of the Constitution; despite the fact that the former are expressly non- enforceable. It is concluded that this is a fundamental difference from the Sri Lankan practice.

04. දුටුවෙමි අත්දුටුවෙමි

පී.ජී. පියවතී
කළමනාකරණ සහකාර ෂ
ශ්‍රී ලංකා සංවර්ධන පරිපාලන ආයතනය

ෂාමේන් කාර්යාල සේවකයෙකි. මේ වන විටත් ඔහු පර්පූර්ණ මිනිසෙකි. පිටස්තරයෙක් ඔහු දෙස බලමින් පරිපූර්ණ මිනිසෙක් යැයි කීවද ඔහුට නම් හැගෙන්නේ පරිපූර්ණද නැතිද යන වචන දෙක අතර ඔහු සිරවී ඇති නියාවකි.

වසර 60 කට ආසන්න දිවි මගෙහි දිවියේ මුල් කාලයත් ඔහු එතැන් සිට අදියරෙන් අදියර මුහුණ පෑ සියලූම අවස්ථාවනුත් ඔහුට මැවි මැවී පෙනෙනුයේ මිත්‍රයින් සේය. අද නිවාඩු දිනයකි. ඉදින් තනිවම වෙසෙන ඔහු කල්පනා සාගරයක කිමිදී ඇති බව කවරෙකුට වුවද පෙනී යනු නියතය.

තරමක් උගත් තරමක් නූගත් වුවද ගමේ සියලූම හඳුනන අය හා නමින් පමණක්ම දන්නා අය ඔහුට ගෞරවයක් දැක්වූයේ සංවේදී පුද්ගලයෙකු වූ හෙයිනි. කෙනෙකුගේ දුක, සතුට මුසු සියලූ අවශ්‍යතාවයන් හඳුනා ගැනීමට ඔහුට නම් තිබුණේ පුදුමාකාර ඉවකි. රජයේ රැකියාවක නිරතව වසර 30 කටත් අධික කාලයක් සේවය කරනු ලබයි.

ඉතිං ඔහුට මේ කාලය තුල මුහුණ දීමට සිදුවූ සියළුම අත්දැකීම් සවිස්තර කරන අවස්ථාවකි.

කුඩා කලදී ලංකාවේ කුඩා ගමක ජීවත් වූ ඔහු තරමක් දුප්පත් දෙමාපියන් යුවලකගේ 7 වන දරුවා වූ අතර වැඩිමහලූ සියල්ලන්ගේ ආදරයට පාත්‍ර වූ බව නම් සැබෑවකි. එහෙත් අධ්‍යාපන කටයුතු කරගෙන යාමේදී බොහෝ අගහිගකම් තිබුණි. එහෙයින්ම ඔහුගේ සිතට ශක්තිය ධෛර්යය වැඩි වැඩියෙන් ලැබී ඇති බව ඔහුගේ වචන වලින්ම හෙලි වෙයි.හැකි පමණින් අධ්‍යාපන කටයුතු නිමා කල අතර ඊට සරිලන රැකියාවක් ලබා ගැනීමට ඔහුට පහසු විණි.

රැකියාවට ගිය දින සිට විෂම සමාජයක සම සමව ජීවත් වන්නට සිදුව ඇති හෙයින් සතුට හා දුක සමව බෙදාගෙන විනෝදයෙන් රැකියාවේ නිරත වූ බව එදා සිට අද දක්වා විස්තර අප වෙත දිග හරින විට ඔහුගේ මුහුණින් මතු වන සතුට අපමණ බව පැහැදිලිය.

එම කථා අසන විට අපට නම් දැනෙන්නේ සතුටට වඩා බොහෝ දුක් විඳිමින් එහු ඒ වෙනුවෙන් ඇප කැප වී ඇති බවකි. මුල් කාලයේදී කොළඹට ආසන්න ප්‍රදේශයක තාවකාලිකව නැවතී තම රැකියාව කළ අතර තමන්ගේ වියදම පවා එමගින් පියවා ගත නොහැකි වූ හෙයින් කොපමණ හෝ දුක් විඳ තමා පදිංචි නිවසේ සිට රැකියාවට යාමට ඔහු තීරණය කර ඇත.

පාන්දර 4 ට අවදිව නැතහොත් ඊටත් ප්‍රථම දුම්රියේ වේලාවට නිවසින් පිටවන ඔහු දුම්රියපලට පා ගමනින්ම යනු ලබයි. නියමිත වේලාවට දුම්රිය අල්ලා නොගතහොත් හැමදාම රතුඉර වදින බව සහතිකය. ඔහුගේ රැකියාවේ දසක 3 ක්ම දැන් පසුවී ඇත. ඒ දසක 3 තුල මුහුණ දුන් මතකයන් අතර දුම්රිය වැඩ වර්ජන නම් කොතෙක්ද? හැම වැඩ වර්ජන දිනයකදීම ඒක් අයෙකු අසාදිත තත්ත්වයට හෝ ජීවිතයෙන් සමුගන්නා ආකාරය සියැසින් දැක ඇත. මෙම දිනයන්හි හිර වී තෙරපී යම්තම් නොමැරී රාත්‍රි 10 ට පමණ වන විට ගෙදරට පැමිණි දිනයන් කොතෙකුත් වුවද පසුදා නැවත ගමන ආරම්භ කරන ලදි. ඒ කාර්යාලයේ තමන් වෙත පැවරී තිබූ කටයුතු නොපිරිහෙලා ඉටු කළයුතු වූ හෙයිනි.පාරිසරික විපර්යාස, දේශපාලන ගැටළු සහ නොයෙක් ප්‍රතිසංස්කරණ මධ්‍යයේ සිය රාජකාරිය කරගෙන යන ෂාමෙන් තවදුරටත් සිය රාජකාරිය ඉටු කරන්නට ඇප කැප වී ඇත.

අදික වර්ෂා කාලවලදී විදුලිය කොටන විට ඇතිවන විදුලි එලියෙන් දුම්රියෙන් බැස ගෙදරට ආ බව ඔහු පවසන්නේ සතුටින්ය. දේශපාලන ව්‍යසන අතර අමතක නොවන සිදුවීම් අත්දැකීම් අතර එක්තරා යුගයක කැලණි ගගේ පාවී ගිය මල මිනී අමතක කළ නොහැකි බව ඔහු පවසයි. එමෙන්ම ලස්සන විසිතුරු අත්දැකීම් අප සමඟ සිටින අය අතරින්ම දැක ඇති බව ඔහු පවසයි.

මුහුද ගොඩ ගැලූ අවස්ථාවේ තම කාර්යාලයේ බොහෝ අය එම ව්‍යසනයට ලක් වූ හෙයින් ආයතන ප්‍රධානීන්ගේ උපදෙස් අනුව තම සොයුරු සොයුරියන්ට අධාර බෙදා දීමට මුදල් පරිත්‍යාග කර එයින් ගෙන එන බඩු භාණ්ඩ පාර්සල් කළ ආකාරය ඔහුට දුකට පත් සතුටක්ම දනවන ලදි. මේවා බෙදා දීමට මහ ගං වතුර නොතකා ඒ මැදින් ගමන් ගත් හැටි, අප අතරම සිටින අය පීඩාවට පත්ව දුක් විඳි ආකාරය සියැසින්ම දුටු අතර අප අතරම සිටින අයගේ කුහක කම් නම් නොකියාම බැරි බවත් පවසයි. ගෙතුල සියළුම අවශ්‍ය බඩු මුට්ටු තිබියදී තම දරුවන්ට කෑම වේලක් දී ගත නොහැකි බව දැන්වූ සමහර නිලධාරීන් නිවසට යන විට සැපසේ සිටි ආකාරය ඔහු සිහි ගැන්වූයේ සමස්ථ ජාතිය කෙරෙහිම කළකිරුණු ස්වරයෙනි.

ඔහුගේ රාජකාරී අතර ඡන්ද වැඩවලට සහභාගී වීමද එක් අවස්ථාවකි. එය ඉතාමත් විනෝදජනක අත්දැකීමක් බවත් වරින් වර දෙපිට පෙරළුනු දේශපාලන ප්‍රතිපත්ති අප රට සංවර්ධනය කරා ගෙන ගියේද යන්න අප හා වාද කරයි. ඔහුගේ රාජකාරී අතර ඡන්ද වැඩවලට සහභාගී වීමද එක් අවස්ථාවකි.

මේ රට සංවර්ධනය වුවේ නම් එයටද බිඳ වැටුනා නම් ඒ සඳහාද අපිත් වග කිව යුතු නොවේදැයි පවසන ඔහු රජයේ සේවකයින් වශයෙන් මේ ඇති නැති පරතරය-ටත් අපිත් අනිවාර්යයෙන්ම වග කිවයුතු බව පවසන්නේ වාද විවාද වලට පැටළුනු අවස්ථා වලදීයි.

ඔහු අප හා නිරන්තරවම පවසන්නේ ශ්‍රී ලංකාව සිංගප්පූරුවක් හෝ ජපානයක්, චීනයක් හෝ මැද පෙරදිග රටක් නොවන බවත් එය ශ්‍රී ලංකාවක්ම විය යුතු බවත් වෙනත් රටකට අනුවර්තනය කරන්නේ නම් එයද අනුවන ක්‍රියාවක් බවත්ය. ශ්‍රී ලංකාව එයම වූ දිනක අපිත් ලොව දිනූ ජාතියක් වන බවකි.

ෂාමෙන් අපට කියන අයුරින් මේ රට ගැන දශක 3 ක පමණ කාලයක් එබඳු මිනිසුන් ලත් අත්දැකීම් තුලින් හා දැනුම තුලින් රටක සංවර්ධනය අලුතින් ගොඩ නගන්නටත් දුටුව අත්දුටුව සියල්ල ඉවහල් වනු ඇත. ඔවුන්ගේ අත් දැකීම්ද මේ ලොව ගොඩනගන්නට සහාය කර ගත හැකි වනුද ඇති. අනාගත පරපුර සුවපත් අදීන ජාතියක් කරන්නටත් අපට හැකි වන බව ඔහුගේ දශක 3 ක අත්දැකීම් සමග සහතික වෙයි. මේ තවත් එක් රාජ්‍ය සේවකයෙකි.

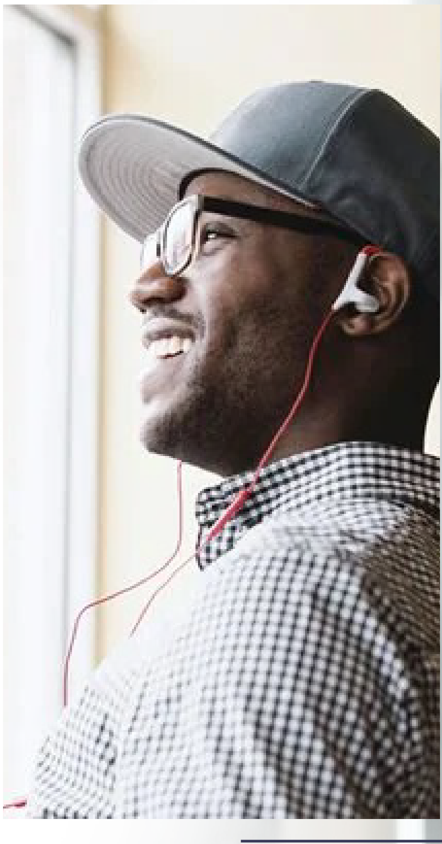

05. ප්‍රායෝගිකත්වය තුළින් ඵලදායිතාවයට ළං වෙමු...

ගීතා ඉන්ද්‍රාණි ලියනආරච්චි
අතිරේක අධ්‍යක්ෂ ජනරාල් (පරිපාලන)
සත්ත්ව නිෂ්පාදන හා සෞඛ්‍ය දෙපාර්තමේන්තුව

ආයතනයනයක හෝ ව්‍යාපාරයක සාර්ථකත්වයට ඵලදායිතාවය ඉවහල් වේ. ඵලදායිතාවයට ලගාවීම උදෙසා ආයතනයේ සියලු අරමුණු හා කාර්යයන් ප්‍රායෝගිකත්වයෙන් යුතුව සකස් වීම අත්‍යවශ්‍යයය. වර්තමානයේ ඵලදායිතාවය මැනුම් කරන විවිධ ක්‍රම අප දැක ඇත්තෙමු.එවැනි ආයතන ද බොහෝ සේ අප රටේ පමණක් නොව ලොව පුරා විවිධ සංවිධාන හරහා ක්‍රියාත්මක වේ. එම මැනුම් බොහොමයක් ලිපි ලේඛණවලට හෝ එසේ නොමැති නම් භෞතික පිළිබිබු කිරීම් සදහා මූලික වූ නිර්ණායක පදනම් කර ගත් ඇගයුම් ක්‍රම ලෙස දැකිය හැකිය.

එබැවින් එම ඵලදායිතා මිනුම් අතුරින් යම් යම් ස්ථානයන්ට පත් වුව ද එකී ආයතන හෝ ව්‍යාපාරයන් හි භාණ්ඩ හෝ සේවා සැපයීම කොතරම් කාර්යක්ෂම ද සේවා ලාභියා /පාරිභෝගිකයා සංතaප්තදායී ද යන්න මැන බැලීමක් මෙම මිනුම් ක්‍රම වේද තුළ අන්තර්ගතව ඇත්තේ ඉතා අල්ප වශයෙනි. එබැවින් අප රටේ විශේෂයෙන් ආයතන තුළ ඵලදායිතාවය අඛණ්ඩව පවත්වා ගෙන යාම අභියෝගයක් වී ඇත. එය ඇතැම් විට බලෙන් පැවරූ කාර්යයක් ලෙස සිදු කරනවා විය හැකිය. ඒ නිසා එය විවිධ කම්ටු හරහා පසු විපරම් කරමින් පවත්වා ගෙන යාමට සිදුව ඇත.

ආයතනයක ඵලදායිතාවය අඛණ්ඩව පවත්වා ගෙන යාමට එහි සේව්‍ය සේවක සබදතා ඉතා වැදගත් වේ.එමගින් එකිනෙකාගේ වගකීම් හා වගවීම් තහවුරු කරයි. එසේම ආයතනය හා සේවාලාභියා නැතහොත් ව්‍යාපාරය හා පාරිභෝගිකයා අතර අන්තර් සබදතාවය හා වැටහීම වැදගත් ය. එය කොතරම් ශක්තිමත්ද දුර්වලද යන්න මැන බැලීම ඵලදායිතාවය ට අයත් විය යුතු නිර්ණායකයකි. ඒ සදහා වැඩි ඉඩකඩක් තිබිය යුතුයි. ජපානයේ පාරිභෝගිකයා දෙවි කෙනෙකු ලෙස සළකයි.

පිරිසිදු කරන්නා ආයතනයේ වැදගත් ම කොටස් කරුවෙකි. ව්‍යාපාරිකයා පාරිභෝගිකයාගෙන් යැපෙන්නෙකි.එවැනි අන්තර් සබදතා නිසා ජපානයේ ආයතනික ඵලදායිතාවය ඉතා ඉහළින් පවතී. අප රටේ පාරිභෝගිකයා හිගන්නෙකු බවට පත් කර ඇත්තේ ව්‍යාපාරිකයා විසින් ගුණාත්මක බව පසෙක ලා තම ලාභය උපරිම කර ගැනීමේ පරම අපේක්ෂාවෙනි. බොහෝ රාජ්‍ය ආයතනවල වුවද සේවාලාභියා හිසරදයක් සේ දකී. සේවා ලාභියාගේ හැගීම හෝ සිතුවිලි හා අවශ්‍යතාවයන් ආයතනය විසින් වටහා ගතහොත් ලබා දෙන සේවය ගුණාත්මක සේවයක් ද වනු ඇත.

පාරිභෝගිකයාගේ හැඟීම හා අවශ්‍යතාවය වටහා ගැනීමට ව්‍යාපාරිකයා සමත් වන්නේ නම් වටහා ගත් අගය මත භාණ්ඩයේ මිළ හා ගුණාත්මකභාවය තීරණය වේ. එබැවින් භාණඩ හෝ සේවා සපයන ඕනෑම ආයතනයක වටහා ගත් ගුණාත්මකභාවය,පාරිභෝගික අපේක්ෂාවන් හා වටහා ගත් වටිනාකම පාරිභෝගික තෘප්තිමත් දර්ශකය වේ. මෙවැනි දර්ශකයන් ද ඵලදායිතා සංකල්ප ප්‍රායෝගිකක-රණයේ දී යොදා ගැනිම වටී.

ඵලදායිතාවය පිළිබද ජනප්‍රිය සංකල්පයක් ලෙස වර්තමානයේ ක්‍රියාත්මක 5S සංකල්පය ද ආයතනයක ඵලදායිතාවය ඉහල නැංවීම සදහා යොදා ගැනීමේ දී එහි නාස්තීන් අවම කර ගනිමින් සරල ක්‍රියාකාරකම්වලින් යුතුව එය ක්‍රියාත්මක කිරීම ප්‍රායෝගික ව විය යුතුයි.ජපන් බස මුල් කර ගත් 5S වශයෙන් සදහන් වචන පහ තවත් අතකින් එහි අර්ථය අනුව මෙසේ දැක්විය හැකිය.

1. Seiri - Sort (සංවිධිත බව)
2. Seitone - Set (සුපිළිවෙල)
3. Seison - Shine (සුපිරිසිදුකම)
4. Seiketsu - Standardize (සම්මිතිය)
5. Shithsuke - Sustain (ශික්ෂණය)

ඉහත ඵලදායිතා සංකල්පය ආයතනයත් තුළ ක්‍රියාත්මක කිරීමේ දී දැනට සම්ප්‍රදායික ව සිදු කරනුයේ ආයතනයේ ලිපිගොනු / උපකරණ / යන්ත්‍ර සූත්‍ර / ද්‍රව්‍ය පිළිබද ව වැඩි අවධානයක් යොමු කර එයට 5S යොදා ගැනීමයි. නමුදු වර්තමානයේ අප රට පත්ව ඇති තත්ත්වය හමුවේ ප්‍රතිපත්ති සම්පාදනයේ දී , සැලසුම් සකස් කිරිමේ දී හා ව්‍යාපaති ක්‍රියාත්මක කිරීමේදී ද 5S හි අර්ථාන්විත බව ප්‍රායෝගික ව යොදා ගැනීම කාලෝචිත ය. එය මෙසේ ප්‍රායෝගිකකරණයට ලක් කළ හැකිය.ව්‍යාපaතියක් සම්බන්ධයෙන් ගත් කළ එය මෙසේ විග්‍රහ කළ හැකිය.

1. සංවිධිත බව (අවශ්‍ය දේ හා අනවශ්‍ය දේ හදුනා ගැනීම)

ව්‍යාපaතියක් සදහා වන යෝජනාව, ඊට අදාළ ව්‍යාපaති වාර්තාව වියදම් - ප්‍රතිලාභ විශ්ලේෂණය (Cost Benefit Analysis), ශක්‍යතා අධ්‍යයනය යනාදී දේ උපයෝගී කර ගනිමින් ව්‍යාපaතියට අදාළ අවශ්‍යම දේ හා අනවශ්‍ය දේ හදුනා ගැනීම සිදු කළ හැකිය. ව්‍යාපaතියේ අරමුණට යාමට අත්‍යවශ්‍ය දේ ප්‍රමුඛතා ගත කිරීමත් අනවශ්‍ය ක්‍රියාකාරකම් ඉවත් කිරීමත් සිදු කළ යුතුය.

2. සුපිළිවෙල (අවශ්‍ය දේ පිළිවෙලට සකස් කිරීම)

මේ යටතේ හදුනාගත් ව්‍යාපaතිය ක්‍රියාකාරී සැලැස්මකට අනුව අවශ්‍ය ක්‍රියාකාරකම් පෙළ ගස්වා ව්‍යාපaතියේ නිශ්චිත කාල රාමුව භාවිතා කරමින් පිළිවෙලට ක්‍රියාත්මක කළ හැකිය. ව්‍යාපaතියේ ක්‍රියාත්මක සැලැස්ම සියලු දෙනාට දැකගත හැකි ආකාරයට දaෂ්‍ය මාධ්‍ය භාවිතා කරමින් ව්‍යාප aති භූමියේ ප්‍රදර්ශනය කළ හැකිය. ව්‍යාපaතියට අවශ්‍ය වන සියලූ දේ සපයා ගන්නා ආකාරය, ඇස්තමේන්තු ගත මුදල, ක්‍රියාත්මක ආයතන යනාදිය සැලැස්ම තුළ අන්තර්ගතව තිබිය යුතුයි. ඒ අනුව සුපිළිවෙල පවත්වා ගෙන යා හැකිය.

3. සුපිරිසිදු කම (නිරන්තර පිරිසිදු කම තබා ගැනීම)

ව්‍යපaතියක් සම්බන්ධයෙන් ගත් කළ සුපිරිසිදුකම එහි ව්‍යාප aති යේජනාව සකස් කිරීමේ සිට අවසානය දක්වා ම පවත්වා ගෙන යා යුතුයි. මෙහි දී පිරිසිදු කම යනු අල්ලස්, දූෂණ හෝ වංචා සහ සොරකම්වලින් තොර ව ව්‍යපaතියේ අරමුණ කරා යෑමට, එසේ නැතහොත් ව්‍යාපaතිය අතරමග දී කඩා වැටීමට ලක් නොවීමට එහි සෑම ක්‍රියාකාරකමක ම විනිවිදභාවයෙන් හා පවත්නා නීති රීතිවලට යටත් ව අවංකභාවයෙන් සුපිරිසිදු ව සිදු කළ යුතුයි. මෙය ව්‍යාප aතියේ නිරත ඉහළ සිට පහළ දක්වා වූ සෑම අයෙකු තුළ ම තිබිය යුතුයි.

4. සම්මිතිය (ප්‍රමිත කිරීම/අඛණ්ඩව වැඩි දියුණු කිරීම)

ව්‍යාපaතියක සංවිධිත බව, සුපිළිවෙල හා සුපිරිසිදුකම අඛණ්ඩ ව පවත්වාගෙන යාම ද වැදගත් ය. ඒ අනුව වැඩ පියවර හදුනා ගැනීම, ව්‍යාපaතියේ තිරසර බව පවත්වාගෙන යාම සදහා ක්‍රියාත්මක කණ්ඩායම් (ග්‍රාමීය සංවිධාන / ආයතන ආදිය) හදුනා ගත යුතු අතර, ඒ සදහා යම් යම් ප්‍රමිතීන් ලබා දිය යුතුයි. ඒ අනුව එය පවත්වාගෙන යාම සදහා ඒ ඒ කණ්ඩායම් / ආයතන වෙත බලතල ලබා දීම්, මූල්‍ය අනුග්‍රහයන් ලබා දීම, පිළිගැනීමක් ඇති කිරීම යනා දී දේ කළ හැකිය.

5. ශික්ෂණය (5S පුරුද්දක් හා විනය බවට පත්කර තිරසරව පවත්වා ගෙන යෑම)

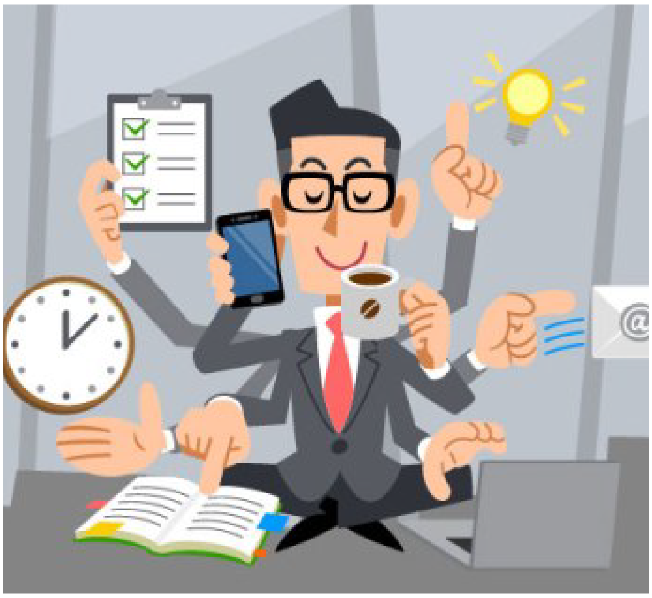

ව්‍යාපaතියක් ඉහත කාරණා 04 යටතේ පවත්වා ගෙන යාමේ දී එම කරුණු සියලූ දෙනා පිළිගත් රීතියක් නැතහොත් පුරුද්දක් බවට පත්වේ. ඒ අනුව ව්‍යාපaතියක් ඉතාමත් ඉහල සංවිධිත බවකින් යුතු, අත්‍යවශ්‍ය ම දේ පමණක් ඇතුළත් , වංචාවෙන් දූෂණයෙන් තොර ව සුපිරිසිදු වූ ,දීර්ඝ කාලීනව පවත්වා ගෙන යා හැකි තිරසාර පැවැත්ම තහවුරු වූ ව්‍යාපaතියක් වන්නේ නම් එය ආදර්ශමත් ව්‍යාපaතියක් වේ. එහි නියැලි සියලූ දෙනා මනා ශික්ෂණයෙන් යුතු වූ අය වෙති.එවැනි ව්‍යාපaතියක් දිගු කාලීන ව පවත්වා ගෙන යාමට ඉදිරි කණ්ඩායමකට වුව ද හැකියාව පවතී.

ආයතනයක හෝ ව්‍යාපaතියක වුවද ශික්ෂණය පවත්වා ගෙන යෑමට කණ්ඩායම් සවිමත් වීම වැදගත් ය. ඒ සඳහා ගුණාත්මක වර්ධන කණ්ඩායම් (QIST-Quality Improvement Support Team) බිහි කිරීම ද, කාර්ය වර්ධන කණ්ඩායම් (WIT-Working Improvement Team) බිහි කිරීම ද සිදු කළ හැකිය.ඒ අනුව ආයතනයක වැඩ ප්‍රමාණය මැන බැලීමත් එහි ගුණාත්මකභාවය මැන බැලීමත් කළ හැකිය. එම කණ්ඩායම් සඳහා පුහුණුවීම් ලබා දීම, අත්දැකීම් හුවමාරුවට අවස්ථා ලබාදීම, ප්‍රතිඵල ඇගයීම යනාදිය සිදු කරමින් ආයතනයක හෝ ව්‍යාපෘතියක ශික්ෂණය ඇති කළ හැකිය. ඒ අනුව නීති ගරුක ව, ආදර්ශමත් ව එවැනි ආයතන / ව්‍යාපෘති තිරසාර ව පවත්වා ගෙන යා හැකිය.

ඵලදායිතාවය මිනුම් කරන තවත් එක් ක්‍රමයක් ලෙස ආර්ථිකමය ඵලදායිතාවය සැලකිය හැකිය. එය මෙසේ විග්‍රහ කරමු.මේ අනුව කාර්යක්ෂම යෙදවුමක් තුළින් සඵලදායී නිමැවුමක් ලැබිය යුතුයි. ව්‍යාපෘතියක් සම්බන්ධයෙන් ගත් කළ ව්‍යාපෘතියක යෙදවුම් භාවිතා කරමින් කෙසේද කරන්නේ යන්න හා එය නිවැරදි මාර්ගයෙන් සිදු කරන ආකාරය සැලකිය යුතුයි. එවිට එය කාර්යක්ෂමතාවයෙන් (Effeciancy) යුතු වේ. එසේම එමගින් ලැබෙන ප්‍රතිඵලය සඵලදායී (Effectiveness) විය යුතුය. එසේ නම් එම නිමැවුම නිවැරදි ව සිදු කරන ලද්දක ප්‍රතිඵලයකි. හරි දේ හරියට සිදු කිරීමෙන් ඵලදායිතාවය වර්ධනය වේ.

වත්මන් ආර්ථික අර්බුද හමුවේ රට පත් ව ඇති තත්ත්වය අනුව රටේ නායකත්වයේ සිට සෑම ආයතනයකම ආර්ථිකමය ඵලදායිතාවය ලගා කර ගැනීමට උපාය මාර්ගික චින්තනයක් මෙන්ම සාමූහික වගකීම හා වගවීමත්, නිරන්තර සාකච්ඡා තුළින් එකමුතුකම මත අඛණ්ඩ වර්ධනයක් අත්කර ගත යුතුයි. ඒ තුළින් ආයතනයක ගුණාත්මකභාවය හා ආරක්ෂිත බව තහවුරු වේ. අනාගතය සුරක්ෂිත රටක් බවට පත් වේ.

06. පර්යේෂණාත්මක රාජ්‍ය ප්‍රතිපත්ති සම්පාදනය හා රාජ්‍ය සංවර්ධනය

යළිඳු ජයවීර
ආයතනික පුහුණුලාභී
සංවර්ධන අධ්‍යයනය (ගෞරව) කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලය

රාජ්‍ය ප්‍රතිපත්ති රටකට ඉතා වැදගත් අංගයක් වේ. රටක් තුල පවතින ක්ෂේත්‍රීය දුර්වලතා, රික්තයන් පිරවීමට මෙන්ම රටක ඉදිරිය පුරෝකථකය කිරීම සඳහා ප්‍රතිපත්ති වැදගත් වේ.

ප්‍රතිපත්ති රීතින් සමුදායකින් සමන්විත වන එය නීති පද්ධතියෙන් වෙනස් වේ. නීතිවලින් පුද්ගල චර්යාවන් පාලනය කරන අතර, ප්‍රතිපත්ති වලින් ඉලක්ක ජය ගැනීම අපේක්ෂා කරනු ලබයි.

රාජ්‍ය පරිපාලනයේ මූලික හරය ප්‍රතිපත්ති සම්පාදනය වේ. ලෙසින් සඳහන් කරන්නේ ද පරිපාලන ව්‍යුහය තුල ප්‍රතිපත්ති ඉතා වැදගත් කාර්ය භාරයක් ඉටු කරනු ලබන බැවිනි.

මීට අමතරව විවිධ විද්වතුන් විසින් රාජ්‍ය ප්‍රතිපත්ති පිලිබඳ විවිධ ලෙස අර්ථ දක්වා ඇත.

- ආණ්ඩුවේ කටයතු කරන්නන්ගේ බල අධිකාරී තීරණ ප්‍රතිපත්ති වේ. -රොබට් පැල්ස්බරි-
- නිශ්චිත පරිසරයක සිටින මිනිසුන් කණ්ඩායේ සංවිධාන වල අරමුණු වෙනුවෙන් ගනු ලබන එකිනෙකාට සම්බන්ධ තීරණ සමූහයක් රාජ්‍ය ප්‍රතිපත්ති වේ. -විලියම් ජෙන්කින්-
- රාජ්‍ය ප්‍රතිපත්තියක් පරමාර්ථ හා අගයන් ක්‍රියාකාරිත්වයෙන් යුක්ත සැලසුම්කරන ළද වැඩසටහනක් වේ. -හැරල්ඩ් ලැස්වෙල්-
- ප්‍රතිපත්තියක් යනු පරිපාලන තීරණ පවත්වා ගත හැකි නියමනය කල හැකි සවිඥානිත ව පිලිගත හැකි පද්ධතියකි. -මාෂල් ඩිමොක් -

මෙලෙස හඳුනාගනු ලබන ප්‍රතිපත්ති විවිධ හේතු අරමුණු කරගනිමින් හදාරනු ලබයි. විද්‍යාත්මක හේතු, වෘත්තීය හේතු, දේශපාලන හේතු, ලෙස මෙම අරමුණු වර්ග කල හැකි අතර රාජ්‍ය ප්‍රතිපත්ති වල ස්වභාවය අනුව

- දේශපාලන ප්‍රතිපත්ති
- විධායක ප්‍රතිපත්ති
- පරිපාලන ප්‍රතිපත්ති
- ශිල්පීය ප්‍රතිපත්ති ලෙස වර්ගීකරණය කරනු ලබයි

දේශපාලන ප්‍රතිපත්ති දේශපාලන පක්ෂයක් බලයට පත් වූ පසු ක්‍රියාත්මක කරන ප්‍රතිපත්ති සමුදායක් වේ. දේශපාලන අභිමත පරිදි සකස් වන ප්‍රතිපත්ති විධායකයක් තුලින් නිශ්චිත වීමෙන් විධායක ප්‍රතිපත්ති නිර්මාණය කෙරේ. විවිධ දෙපාර්තමේන්තු වෙත යොමු කරන විධායක ප්‍රතිපත්ති පරිපාලන ප්‍රතිපත්ති වේ. පරිපාලන ප්‍රතිපත්ති ක්‍රියාත්මක කිරීමේදී දෙපාර්තමේන්තු නිලධාරීන් වැඩසටහන් වලට අනුකූලව ගන්නා ප්‍රතිපත්ති ශිල්පීය ප්‍රතිපත්ති වේ.රාජ්‍ය ප්‍රතිපත්ති මෙලෙස වර්ග කරනු ලබන අතර හා සමාජයට යමක් කිරීම, සමාජයට යමක් බෙදා හැරීම, විවෘත බව, බලය රඳා පැවතීම වැනි ගුණාංග වලින් සමන්විත විය යුතුය.

ඉතා විශාල පරාසයක විහිදී පවතින ප්‍රතිපත්ති ලෝකය තුල ව්‍යවස්ථානුකූලව බලය පවත්වන සෑම රටකම පාහේ ක්‍රියාත්මක කරනු ලබන පද්ධතියක් වේ. සැබෑ ලෙසම රටක ඉදිරි ගමන, රාජ්‍ය සංවර්ධන ප්‍රතිපත්ති හරහා ඉතා ප්‍රවේගකාරී ගමනයක් අත්කර ගනු ලබයි. නමුත් ප්‍රතිපත්ති සැකසීමේදී යොදා ගන්නා ඇතැම් නිර්ණායක හා අදූරදර්ශී ක්‍රියාවලීන් මත රටක සංවර්ධනය ද බෙලහීන කරවන තත්ත්වයක් උදා කරයි.

රටක සංවර්ධනය හා සෘජුව කතාබහට ලක් නොකෙරෙන නමුත් අත්‍යන්තයෙන් බැඳී පවතින ක්‍රියාවලියකි, පර්යේෂණ ක්‍රියාවලිය. සංවර්ධනය පිළිබඳ පොදු නිගමනයන්ට එලඹීමේදී හෙටන් (1990) ප්‍රකාශ කරන අන්දමට, "සංවර්ධනය පිලිබඳ නිශ්චිත වූත් අවසාන වූත් නිර්වචනයක් තිබිය නොහැකිය, ඇත්තේ සංදර්භයට විශේෂිත වූ අරමුණු පමණකි".

රාජ්‍ය ප්‍රතිපත්ති විශ්ලේෂණය තුල දක්නට ලැබෙන කරුණු අතර,

- රාජ්‍ය ප්‍රතිපත්ති විෂයානුබද්ධ විය යුතුය.
- ප්‍රතිපත්ති විශ්ලේෂණයේදී ආර්ථික, සමාජ, දේශපාලනමය හා කළමනාකරණ ක්ෂේත්‍ර සමග එහි ඇති සබඳතාවය විග්‍රහ විය යුතුයි.
- ප්‍රතිපත්ති යම් ප්‍රශ්නයකට විසඳුමක් ලෙස ඉදිරිපත් විය යුතුය.
- රාජ්‍ය ප්‍රතිපත්ති විශ්ලේෂණයේදී ඓතිහාසික කෘත්‍යාත්මක විමර්ශන හා නවෝත්පාදන ලෙසින් ප්‍රවේශානුකූල විය යුතුයි.

උක්ත කරුණ දෙස විමර්ශනශීලී වීමේදී පර්යේෂණාත්මක රාජ්‍ය ප්‍රතිපත්ති සැකසීමේ වැදගත්කම අවබෝධ වේ.

මූලික අර්ථයෙන්ම ගත්කල පර්යේෂණයක් ලෙස හැඳින්වෙන්නේ, "සංවිධානාත්මක දැනට සොයා ගැනීමට හා සංවර්ධනය කිරීමට සෘජුවම මඟ පෙන්වන ක්‍රියාකාරිත්වය පර්යේෂණයක් වේ" (ගුප්තා)
"විචල්‍යයන් පාලනය කරමින් මූලධර්ම හා න්‍යායන් සංවර්ධනය කිරීමත්, ලබා ගන්නා ප්‍රතිඵල මගින් අනාවැකි ඉදිරිපත් කිරීමත් අරමුණු කරගෙන නිරීක්ෂණය කර වාර්තා කිරීමත්, ක්‍රමවත් හා විෂයානුබද්ධ විශ්ලේෂණය ක්‍රියාවලියත් පර්යේෂණය නම් වේ". (බෙස්ට් සහ කාන් 1993) අනුව,

පර්යේෂණයක් හා රාජ්‍ය ප්‍රතිපත්ති සංවර්ධිත රටවල එකිනෙක හා බද්ධ වෙමින් ගමන් කරන විෂය ක්ෂෙත්‍රයන් දෙකක් වේ. නමුත් සංවර්ධනය වෙමින් පවතින රටවල් පර්යේෂණානුකූල දත්ත මගින් ලබා ගන්නා නිගමන වලට ඉහලින් දේශපාලන ව්‍යුහයන් වල බලපෑම් හේතුවෙන් පර්යේෂණාත්මක සබඳතාවය ප්‍රතිපත්ති තුලින් ගිලිහී යන අවස්ථා දක්නට ලැබේ. තවද පර්යේෂණාත්මක රාජ්‍ය ප්‍රතිපත්ති රටක පවතින බොහෝ ගැටළු වලට තිරසාර විසඳුම් ඉදිරිපත් කිරීමට සමත් වෙයි. බොහෝ විට පදනම් විරහිත ව ගොඩ නගන මහා පරිමාණ ව්‍යාපෘතිවලට වඩා හේතු සහිතව නිර්මාණය කරන ඉතා කුඩා ව්‍යාපෘතියක් වුවද ඉතා ප්‍රයෝජනවත් විය හැකිය. එබැවින් බලන කල"පර්යේෂණාත්මක රාජ්‍ය ප්‍රතිපත්ත" මාතෘකාව ඉතා විපිලිසරව සැඟවෙන මාතෘකාවක් වුවද සමාජය තුල කතා කල යුතු මාතෘකාවක් ලෙස බොහෝ වැදගත් වන සංකල්පයක් වේ.

07. පුස්තකාල පොත් සමීක්ෂණය හෙවත් තොග සත්‍යාපනය

බී.ඒ. ප්‍රියානී බාලසූරිය.
පුස්තකාලයාධිපති
ශ්‍රී ලංකා සංවර්ධන පරිපාලන ආයතනය

පුස්තකාල කළමනාකරණ ක්‍රියාවලියේදී තවත් එක් වැදගත් කාර්යයකි පුස්තකාල තොග සමීක්ෂණයක් සිදු කිරීම. තොග සමීක්ෂණය යන්න තොග සත්‍යාපනය යනුවෙන් ද හඳුන්වයි. තොග සත්‍යාපනයක් යනු පුස්තකාල එකතුවේ තිබෙන සෑම ද්‍රව්‍යයක්ම එකින් එක භෞතිකව පරීක්ෂා කිරීමයි. පුස්තකාලයකට කවර ආකාරයකට හෝ ලැබෙන පොත් පත් පුස්තකාලයේ වත්කම් වන බැවින් ඒවා නිවරදිව ගණනය කිරීම අත්‍යාවශ්‍ය වේ. මෙය සාමාන්‍යයෙන් වර්ෂයකට වතාවක් සිදු කළ යුතු කාර්යයකි. එසේ වුවද ඇතැම් පුස්තකාලයන්හි පවත්නා පුස්තකාල සම්පත් ප්‍රමාණය සහ කාර්යය මණ්ඩලය අනුව වර්ෂ කිහිපයකට වතාවක් ද සිදු කරනු ලබයි.

පුස්තකාලයක තොග සමීක්ෂණයක් පැවැත්වීම එම පුස්තකාලය අයත් ආයතනයේ පරිපාලනමය අවශ්‍යතා-වයකි. මෙහිදී පුස්තකාලයක තොග සමීක්ෂණයක් කොටස් දෙකකට සිදු කරනු ලබයි. එනම්,

- පොත් පත් හෙවත් තොරතුරු සම්පත් පිළිබඳව සමීක්ෂය
- පොත් පත් හෙවත් තොරතුරු සම්පපුස්තකාලයේ බඩු බාහිරාදිය සහ උපකරණ පිළිබධ සමීක්ෂනය යනුවෙන්.

බොහෝ ආයතනයන්හි තොග සමීක්ෂණ පැවැත්විමේදී එකී ආයතනයේ පවත්නා පොත් පත් හැර අනෙකතුත් ද්‍රව්‍ය පිළිබඳව සමීක්ෂනය කොට තොග සතයාපන වාර්තාවක් ඉදිරිපත් කරනු ලබයි. පොදු භාන්ඩ සමීක්ෂණ කාර්යයක් මණ්ඩලයක් මගින් කළ හැක්කේ එවන් කාර්යයක් හැර ඉන් ඔබ්බට ගිය කාර්යය භාරයක් නොවේ. පුස්තකාලයක් ගත්විට එහි පවත්නා බඩු බාහිරාදී සහ උපකරණ ඇතුළු සෙසු ද්‍රව්‍ය පහසුවෙන් පරීක්ෂා කර බලා ගණන් කළ හැක. නමුත් පුස්තකාලයක පවත්නා ඉතාම වැදගත් වත්කම වන්නේ පොත් පත්ය. පොත් පත් පිළිබඳ තොග සත්‍යාපනයක් සිදු කිරීමට නම් ඒ පිළිබඳ මනා අවබෝධයක් ඇති අයෙකු විසින් කළ යුතුය. සාමාන්‍ය ඇසට පෙනෙන දේ භෞතිකව ගණන් කර බැලීමට වඩා ඔබ්බට ගිය කාර්යයක් මෙහිදි කළ යුතුය. පුස්තකාල පරිග්‍රහණ ලේඛනයේ ලේඛනගත ද්‍රව්‍යයමද පවතින්නේ යන්න විමසා බැලිය යුතුය. එසේ හෙයින් මෙම කාර්යයයේදී ඒ සම්බන්ධව ඥාණැති හෝ පළපුරුදු කාර්යය මණ්ඩලයක් යොදාවා ගත යුතුය. එසේම මෙය යම් කාලයක් මිඩංගු කළ කරමින් වඩාත් ඉවසිලිවන්තව කළ යුතු කර්යයකි. මේ නිසාම බොහෝ පුස්තකාලයන්හි පවතින අනෙකුත් සම්පත් සමීක්ෂණයට ලක් කළත් දැනුම අඩංගු මාධ්‍ය හෙවත් පොත් පත් සමීක්ෂණය කරනු නොලැබේ. නැතහොත් වසර කිහිපයකට වතාවක් සිදු කරනු ලබයි.

තොග සත්‍යාපනයකදි උපයෝගී කරගත හැකි ක්‍රම

පුස්තකාල තොග සත්‍යපනයකදී අනුගමනය කළ යුතු විවිධ ක්‍රම ඇත. ඒ ඇසුරින් ඒ ඒ පුස්තකාලයේ පවතින පොත් පත් ප්‍රමාණය අනුව හා කාර්යය මණ්ඩලය සංවිධානය කර ඇති ආකාරය අනුව සුදුසු ක්‍රමවේදයක් අනුගමනය කළ යුතුය. එසේම මේ එක් එක් ක්‍රමයේ වාසි අවාසිද පවති. එබැවින් පුස්තකාල තොග සමීක්ෂණයක් හෙවත් තොග සත්‍යාපනයක් කිරීම ඉතාමත් කල්පනාවෙන් මෙන්ම මනා කැපවීමකින් කළ යුතු කාර්යයකි. අතීතයේ සිට පුස්තකාලවල භාවිත කරන ලද සහ උපයෝගි කරගත හැකි ක්‍රම කිහිපයක් පහත දැක්වේ.

1. පරිග්‍රහණ ලේඛනය ඇසුරින් කරන තොග සමීක්ෂණය
2. පරිග්‍රහණ අංකය ඇතුළත් අතිරේක ලේඛනයක් මගින් තොග සමීක්ෂණය.
3. පරිග්‍රහණ අංක ඇතුළත් පත්‍රිකා මගින් ගණන් ගැනීම
4. රාක්ක ලැයිස්තුව මගින් ගණන් ගැනීම
   (අ). අතිරේක පොත් තුන්ඩු ඇසුරින් සමීක්ෂණය
   (ආ). අදාළ සුචි පත්‍රිකාවල වෙනමම ඉඩක් තබා එහි ලකුණු කිරීම
5. සංඛ්‍යානමය ගණන් ගැනීම
6. නියැදි සමීක්ෂණය
7. පරිගණකය ඇසුරෙන් කරන සමීක්ෂණය

ඉහත සදහන් සමීක්ෂණ ක්‍රම අතුරෙන් පරිග්‍රහණ ලේඛනය මගින් සමීක්ෂණය සහ පරිග්‍රහණ ලේඛන අංක ඇතුළත් අතිරේක ලේඛනයක් මගින් සමීක්ෂණය යන්න යල් පැන ගිය සමීක්ෂණ ක්‍රමන්ය. කුඩා පොත් එකතුවක් පවත්නා අවස්ථාවකදි පමණක් මෙය කළ හැක. මෙහිදි පරිග්‍රහණ ලේඛනයේම සටහන් යෙදීම සුදුසු නොවේ. එසේම අතිරේඛ ලේඛනයක් සකස් කිරීම විශාල පොත් එකතුවක් පවත්නා විට සම්පත් නාස්තියක් මෙන්ම ප්‍රායෝගික ද නොවේ.

එබැවින් සමීක්ෂණයට අදාළ පුස්තකාලයේ පවත්නා ග්‍රන්ථ එකතුව, සමීක්ෂනයට යොදවන කාර්යය මණ්ඩලය ප්‍රමාණය, පවතින සම්පත් අනුව සුදුස ක්‍රමවේදයක් තෝරා ගත හැක. ඒ අනුව වර්ථමානයේ පුස්තකාල පොත් සමීක්ෂණයකදි භාවිත කළ හැකි ක්‍රම කිහිපයක් පහත දැක්වේ.

රාක්ක ලැයිස්තු මගින් ගණන් ගැනීම

පුස්තකාලයක පොත් අසුරා තබා ඇත්තේ වර්ග අංක අනුවය. එම නිසා රාක්ක ලැයිස්තු මගින් ගණනය කිරීම වඩාත් පහසුය. එවිට ඒ ඒ විෂයට අදාලව පවතින පොත්වල පරිග්‍රහණ අංකද වෙනමම හදුනාගත හැකිය. මෙම ක්‍රමයේදී පුස්තකාලය මුලුමනින්ම වසා තැබීමකින් තොරව කොටසින් කොටස පහසුවෙන් සංගණනය කළ හැක.

අතිරේක පොත් තුන්ඩු ඇසුරෙන් සමීක්ෂණය

- වර්ණ දෙකකින් පොත් තුණ්ඩු සැකසීම
- එක් වර්ණයක තුන්ඩු පොත් වල රඳවා තැබීම සහ අනෙක් වර්ණයේ පොත් තුණ්ඩු අංක අනු පිළිවෙලට ගබඩා කර තබා ගැනීම
- සංගණන අවස්ථාවේදී මෙම පොත් තුණ්ඩු නැවත මාරු කිරීම
- අවසානයේ ඉතිරි වූ පොත් තුණ්ඩු ප්‍රමාණය ගනන් කර නැතිවූ පොත් ප්‍රමාණය ගණනය කිරීම
- එම තුණ්ඩුවල පරිග්‍රහණ පදනම් කරගෙන ඌන ලේඛනය සැකසීම.

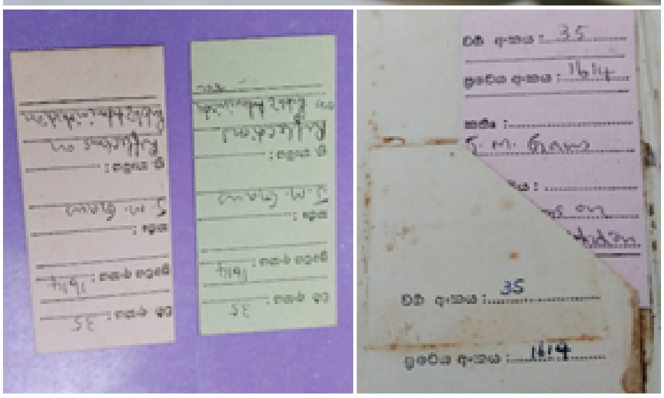

මෙය ඉතා පහසුවෙන් කුඩ කණ්ඩයමක් යොදවා කළ හැකි තොග සත්‍යාපන ක්‍රමයකි. සාමානය මට්මේ පුස්තකාලයකට උචිතය.

සංඛ්‍යාණමය ගණන් ගැනීම

රාක්කවල පවතින හා බැහැරගෙන ගොස් ඇති ප්‍රමාණය ගණන් කර මුළු එකතුවෙන් එම ප්‍රමාණය අඩු කර ලැබෙන ශේෂය ඌන පොත් ප්‍රමාණය ලෙස ගණනය කිරීම. මෙම ක්‍රමයට අනුව පුස්තකාලයේ නැති වී තිබෙන පොත් පිළිබද දළ අදහසක් ලබා ගත හැකිය. (මෙහිදී කුමන අංක දරණ පොත් නැති වී ද යන්න තීරණය කිරීමට නොහැකි වීම දුර්වලතාවකි.)

නියැදි සමීක්ෂණය

අංශ කිහිපයක පොත් පමණක්/රාක්ක හෝ කබඩ් කිහිපයක පොත් පමණක් සමීක්ෂණය කර එය මුළු පුස්තකාලයටම නියැදියක් ලෙස උපකල්පනය කිරීම. විශාල පොත් එකතුවක් පවතින පුස්තකාල මෙම ක්‍රමය අනුගමනය කරනු ලබයි.

පරිගණකය මගින් ගණනය කිරීම

නූතන තාක්ෂණ දියුණුවත් සමග මෙය කළ හැකි අතර මෙහිදි පුස්තකාල පොත් වල අංක විද්‍යුත් රේඛනය කොට (Barcode) තිබිය යුතුය. අදාළ උපකරණය මගින් පරිග්‍රහණ අංකයට අදාල අංශවල පවතින පොත්වල දත්ත ඇතුළත් කර පරිග්‍රහණ ලේඛනයේ අංක හා සසදා බලා ඌන පොත් ප්‍රමාණය තීරණය කළ හැකිය. මෙය වඩාත් පහසු හා ඵලදායි ක්‍රමයක් වුවත් ලංකාවේ සියලුම පුස්තකාල මෙම තාක්ෂණය භාවිතයට පැමිණ නොමැති බැවින් ගැටලු මතු විය හැක.

මෙහි සදහන් වූ පුස්තකාල පොත් සමීක්ෂණ ක්‍රමවලට අමතරව වෙනත් විශේෂිත ක්‍රමයන් ඒ ඒ පුස්තකාලවල පවත්නා සම්පත් අනුව විවිධ පුස්තකාල මගින් තොග සමීක්ණයකදී යොදා ගනු ලබයි. තොග සමීක්ෂණයක්, සමීක්ෂණ මණ්ඩලයක් විසින් නිශ්චිත කාලයකදි කළ යුතුය. මෙහිදි සකසා ගත යුතු මෙවලම් ඒ ඒ සමීක්ෂණ ක්‍රමය අනුව වෙනස් විය හැකි වුවත් සමීක්ෂණයට භාජනය කළ බව සටහන් කිරීම සඳහා මුද්‍රාවක් සකස් කර පොතෙහි නිශ්චිත ස්ථානයක එම මුද්‍රාව තබා ගැනීම කළ යුතුය. අනතුරුව සමීක්ෂණ අවස්ථාවේදී සමීක්ෂණ කරන ලද වර්ෂය සහ සමීක්ෂණ මණ්ඩල නිලධාරියෙකුගේ කෙටි අත්සනක් තැබීම අනිවාර්යෙන්ම කළ යුතුය. ඉදිරි තොග සමීක්ෂණවලදි මෙය ප්‍රයෝජනවත්ය.

තොග සමීක්ෂණය	
සමීක්ෂණ වර්ෂය	සමීක්ෂණ මණ්ඩල සමාජිකගෙ අත්සන

වගුව. තොග සත්‍යාපනයේදි භාවිත කළ යුතු මුද්‍රාව

තොග සංගණනයක් කරන අවස්ථාවේදීම පොත් අපහරණය කිරීම සදහා තේරීමද කළ හැකි අතර ඒ සදහා අදාළ නිර්නායක සකස් කරගෙන එම කාර්යයද කළ හැකිය. (පොත් අපහරණ ක්‍රමවේදය ඉදිරි කලාපයකින් ඉදිරිපත් කිරීමට අපේක්ෂිතය) ඉහත කී කවර ආකාරයක හෝ සමීක්ෂණ ක්‍රමයක් අනුගමනය කර තොග සංගණනයක් නැතහොත් පොත් සමීක්ෂණයක් කළ පසුව ඒ පිළිබදව විධිමත් වාර්තාවක් සකස් කර ගත යුතුය. එය තම මව් ආයතනය වෙත ඉදිරිපත් කර අනුමත කර ගත යුතුය.

තොග සත්‍යපනයක් මඟින් පුස්තකාලයේ ලේඛනගත පොත් ප්‍රමාණයෙන් සහ දැනට පවත්නා පොත් ප්‍රමාණය අනාවරණය කර ගත හැකිය. ඒ අනුව ජ්ස්තකාලයේ පවත්නා තත්‍ය ශේෂය තීරණය කළ හැක. මෙහිදි මතුවන ඌන ශේෂය අස්ථානගත පොත් ලෙස හදුනාගත හැක. මෙහිදි අස්ථානගත පොත්, බැහැර ගෙනගොස් නැවත විධිමත්ව භාර නොදුන් පොත්, සොරකම් කරන ලද පොත්, නිසි ස්ථානයේ රාක්ක ගත නොවූ පොත් ආදි ලෙස හදුනාගත හැක.

අස්ථානගත පොත් සම්බන්ධව කටයුතු කිරීම

තොග සත්‍යාපනයේදී හමු නොවූ පොත් පිළිබදව ලේඛනයක් සකසක් කරගත යුතුය. එම ලේඛනයේ අවශ්‍ය සියලු තොරතුරු සටහන් කිරීමට වග බලාගත යුතුය. රජයේ විධිවිධාන අනුව කටයුතු කළ යුතුය. අස්ථානගත වූ පොත් වලින් කිසියම් ප්‍රතිශතයක් වාර්ෂිකව කපා හැරිය හැකිය. මෙහිදි වගකිව යුතු ආයතන මගින් නිකුත් කොට ඇති චක්‍රලේඛ පදනම් කොට ගත හැක. ජාතික පුස්තකාල සහ ප්‍රලේඛන සේවා මණ්ඩලය විසින් නිකුත් කර ඇති උපදේශක චක්‍ර ලේඛන භාවිත කිරීම වඩාත් සුදුසුය.

පාඨකයකු අතින් නැතිවූ පොතක් සඳහා වෙනත් පොතක් ලබා ගැනීම

පාසල් පුස්තකාල, මහජන පුස්තකාල ආදි ප්‍රාග්ධනය සීමිත පුස්තකාලවලදි මෙන්ම අධ්‍යයන පර්යේෂණ පුස්තකාලවලදී ද නැතිවූ පොතක් වෙනුවට නව පොතක් පාඨකයාගෙන් ලබා ගත හැකිය. නමුත් එහිදි විධිමත් ක්‍රමවේදයක් අනුගමනය කළ යුතුය. මෙහිදි,

1. අදාළ පොත තමා අතින් නැතිවූ බවට පාඨකයාගෙන් ලිඛිත ප්‍රකාශයක් ලබා ගැනීම
2. පුස්තකාල කමිටුවේ තීරණය පරිදි සමාන හෝ ඊට උසස් සංස්කරණයක් ලබා ගැනීම.

(නැතිවූ පොත පිළිබද තොරතුරු එනම් පරිග්‍රහණ අංකය, වර්ග අංකය, කර්තෘ, ග්‍රන්ථනාමය, මිල ... ආදි තොරතුරු සඳහන් ලේඛනයක් පවත්වාගෙන යා යුතුය.)

3. එම පොතේ දැනට වෙළඳපොලෙහි නැතිනම් කමිටුවේ නිර්දේශය සහිතව වෙනත් පොතක් ලබා ගැනීම.

4. අලුත් පොත නව අංකයක් යටතේ පරිග්‍රහණ ලේඛනයට ඇතුළත් කොට නැතිවූ පොත සඳහන් තීරුවේ අග සටහනක් යෙදිය යුතුය.

5. ඉදිරි භාණ්ඩ සමීක්ෂණයකට මේ පිළිබද වාර්තා කොට පරිග්‍රහණ ලේඛනයෙන් ඉවත් කිරීමට පියවර ගැනීම.

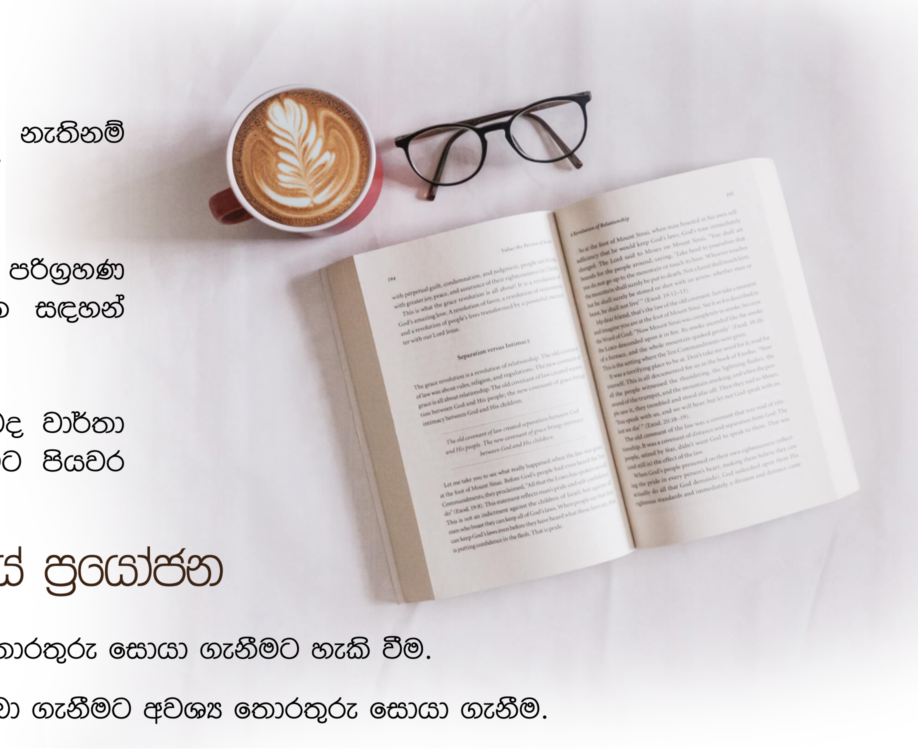

පුස්තකාල තොග සත්‍යාපනයේ ප්‍රයෝජන

- පුස්තකාලයේ පවතින පොත් පත් පිළිබඳ තොරතුරු සොයා ගැනීමට හැකි වීම.
- පුස්තකාලයේ හානි වූ පොත් පත් නැවත ලබා ගැනීමට අවශ්‍ය තොරතුරු සොයා ගැනීම.
- පුස්තකාලයේ පවතින පොත්පත් තොගය නිවරදිකරණය කරගත හැකි වීම.
- පුස්තකාලයේ සංවිධානාත්මක ව්‍යුහය පිළිබදව තීරණය කරගත හැකි වීම. උදා විවෘත රාක්ක ක්‍රමය නිසා වැඩිපුර පොත් පත් නැති වෙනවා නම් ඒ වෙනුවට ආවෘත රාක්ක භාවිතයට පෙළඹීම.
- වසර කිහිපයක් තුළ කරන ලද තොග සත්‍යාපන වාර්තා පරික්ෂා කිරීම තුළින්පොත් නැතිවීමේ සාමාන්‍ය තත්වය දැකගත හැකිය.
- පුස්තකාල කාර්යය මණ්ඩලයේ අවංකත්වය හා දක්ෂතාවය පිළිබද තක්සේරුවක් කළ හැකිය.
- පුස්තකාල කාර්යය මණ්ඩලයට පුස්තකාල එකතුව පිළිබඳ මනා අවබෝධයක් ලබා ගත හැකි වීම.
- පුස්තකාල සූචියේ නව්‍යතාවය ආරක්ෂා කරගත හැකි වීම. උදා. පුස්තකාල එකතුවේ නොමැති පොතක් සූචියේ සදහන් නම් එම සූචි පත්‍රිකාව/සූචිකරණ දත්ත ඉවත්කර පාඨකයා නොමග යාම වැලැක්වීම.
- ඉතා බහුලව නැතිවන හා හානි පැමිනෙන ග්‍රන්ථ උදෙසා වැඩි ඉල්ලුමක් ඇති බව නිශ්චය කළ හැක.
- ග්‍රන්ථ සංරක්ෂණයට දායක වීම - පාඨක පරිහරණයෙන් ඈත් වූ පොත් වල ඇති දූවිලි වැනි දේ නිතැතින් ඉවත්ව යයි. කෘමින් සිටිද යන්න පරික්ෂා වේ.
- පුස්තකාලයේ අපහරණය උදෙසා යම් ප්‍රතිපත්තියක් ඇත්නම් එයට අනුව අපහරණය කළ යුතු පොත් පත් තෝරා ගත හැකිය.

පුස්තකාල තොග සත්‍යාපනයේ අවාසි

- තොග සත්‍යාපනය කරන කාලය තුළ පුස්තකාලය පුස්තකාලය වසා තැබිමට සිදුවීම. මේ නිසා පාඨකයින් අපහසුතාවට පත්වීම.
- මෙම කාර්යය උදෙසා පුස්තකාලය සතු සීමිත සම්පත් උපරිම වැයවීම සිදුවේ. (උදා ලිපිද්‍රව්‍ය, මානව ශ්‍රමය, කාලය)
- තොග සත්‍යාපනය තුළින් ඇතිවන ඇතැම් ගැටලූවලට වගකීමට සිදුව ඇත්තේ පුස්තකාලයේ කාර්ය මණ්ඩලයට වීම නිසා ඇතැම් පුස්තකාලවල කාර්යය මණ්ඩලය තොග සත්‍යාපනය හේතූ කොටගෙන අපහසුතාවලට පත්විය හැකිය.

මෙවැනි අවාසි පැවතියද යම් පුස්තකාලයක් වාර්ෂිකව හෝ නිශ්චිත කාල වකවානුවකට අනුව තම පුස්තකාලයේ පොත් පත් පිළිබඳ සමීක්ෂණයක් කර තොග සත්‍යාපනයක් සිදු කිරීම පුස්තකාල කළමනාරණයේ අත්‍යවශ්‍ය කාර්යයක් බව කිව යුතුමය. මෙම කාර්යය පුස්තකාලය සම්බන්ධ මව් ආයතනයේ ද වගකිමකි. හේතුව තොග සත්‍යාපනයක් තුළින් සෑම පුස්තකාලයකටම තම සේවාවන් විවිධමත්ව පවත්වාගෙන යාමට ඉවහල්වන නිසාය.

ආශ්‍රිත ග්‍රන්ථ

- ගුණසේකර, ධනපාල (1998) පුස්තකාල විද්‍යාවේ මූලිකාංග, කොළඹ, ගොඩගේ ප්‍රකාශකයෝ.
- බාලසූරිය, ප්‍රියානී (2018) පුස්තකාලයක ප්‍රතිග්‍රහණ ක්‍රියාවලියේදී විද්‍යාත්මක පරිග්‍රහණ ක්‍රමවේදයක් අනුගමනය කිරීමේ වැදගත්කම. 23 වන ජාතික පුස්තකාල පර්යේෂණ සමුළු ඉදිරිපත් කිරීම 2018 ඔක්තොම්බර් පිටුව 59-70
- විජේවර්ධන, මදුරංග ප්‍රසාද් (2013) පුස්තකාලවිද්‍යාවේ මූලිකාංග, කොළඹ. ගොඩගේ ප්‍රකාශකයෝ.
- වීරසිංහ. ඩබ්.කේ.එම්.එම්. කේ පොත පත වත ගොත, කතෘ ප්‍රකාශනයකි. පි. 35 40

08

Community-based Approaches for the Sustainable Management of Small Scale Fisheries

Dhammika Ranatunga
Director General (Technical)
Ministry of Fisheries

Introduction:

The fisheries industry plays a significant role in the economic and social development of Sri Lanka. The industry contributes about 1.3 percent to the Gross Domestic Product (Ministry of Fisheries, 2021). It provides direct and indirect employment opportunities for about 560,000 people and livelihoods for more than 2.7 million communities (Ministry of Fisheries, 2021). Its contribution to the national economy as a foreign exchange earner is also significant (Ministry of Fisheries, 2021).

The coastal fisheries sector, which is identified as the Small-scale fisheries (SSF) sector in Sri Lanka makes an important contribution to nutrition, food security, sustainable livelihoods, and poverty alleviation in Sri Lanka (Amarasinghe and Bavinck, 2017). This sector is characterized by fishers operating smaller crafts, using a small amount of capital, fishing in shallower waters, targeting local and domestic markets, and home consumption (Amarasinghe and Bavinck, 2017: Koralagamage, 2020: Pathmanandakumar, 2017). Around 93 percent of Sri Lanka's 59,000-strong fishing fleet is engaged in small-scale fishing, accounting for 63 percent of the total fish production of the country (Ministry of Fisheries, 2021). On the global platforms too, the significance of small-scale fisheries for human well-being and sustainable development is increasingly recognized, especially in developing countries, because of their contribution to food and nutrition security and the opportunity they represent for poverty eradication (Pittman et al., 2019).

However, sustainable development of SSF remains a considerable challenge, particularly in contexts of poverty, high dependence of increasing populations on ecosystem services, economic globalization, and climate change (Evans et al., 2011). Overexploitation of resources is identified as a primary issue in the global SSF sector since the 1990s (Basurto et al., 2017). Therefore, sustainable use of resources has become a primary area of concern in the SSF sector. This article is an attempt to review existing literature to explore how community-based approaches could be used to sustainably manage the SSF.

Sustainability of Common pool resources

The Sustainability of common-pool resources such as forests, grasslands, marine fisheries, irrigation systems, etc., and the question of whether such resources would be available for future use had been an important consideration of scholars over a very long period. Garrett Hardin (1968) introduced the idea of the "tragedy of commons" to explain the implications of common resource users with free access to resource use. He describes that common resources provide a sense of free gains to resource users, which would result in the emergence of higher numbers and greater efforts without any consideration of protection needs to tap resources. Hardin (1968) views that this phenomenon will lead to a tragedy for common resource users, who will not finally yield enough in terms of their expectations due to the depletion of resources. This view gives effect to the school of thought that common resources are poorly managed and hence they should be regularized by privatization or central management (Hardin, 1968).

Contrary to the theory of Hardin, it is widely accepted in the literature that common-pool resource users such as small-scale fishers are capable of successfully managing their resources under proper management (Cox, et al., 2010: Ostrom, 1990: Pomeroy, 2003: Pomeroy and Rivera- Guieb, 2009: Sandstrom and Rova, 2010). In 1990, Ostrom introduced 08 design principles for sustainable governance of common-pool resources (CPR), which earned her esteemed Nobel prize. Gutiérrez, et al., (2011) recognize Ostrom's intervention as a landmark conceptual development in fisheries management, where community-based management or co-management was accepted as a solution to the dilemma of fishers explained by Hardin.

Ostrom's principles include i) The CPR has clearly-defined boundaries (effective exclusion of external unentitled parties) ii) There is congruence between the resource environment and its governance structure or rules iii) Decisions are made through collective-choice arrangements that allow most resource appropriators to participate iv) Rules are enforced through effective monitoring by monitors who are part of or accountable to the appropriators v) Violations are punished with graduated sanctions vi) Conflicts and issues are addressed with low-cost and easy-to-access conflict resolution mechanisms vii) Higher-level authorities recognize the right of the resource appropriators to self-govern viii) In the case of larger common-pool resources: rules are organized and enforced through multiple layers of nested enterprises. Hence, it is observed that Ostrom (1990) notes that 1) the ability to agree on the rules, and 2) the ability to monitor each other's activities, are key pre-conditions for a community to make rules successfully. In addition, she highlights the importance of a system of threats or punishments, if rules are continuously broken ("graduated sanctions"). Cox et al (2010) analyzed 91 studies to evaluate and analyze resource systems and modified Ostrom's design principles. They found that Ostrom's principles were empirically well supported but reformulated principles 1, 2, and 4 after a qualitative analysis and divided each of these three principles into two, establishing 11 design principles in total.

Significance of Participatory Approaches in Fisheries Management

The findings of Ostrom (1990) and Cox et al., (2010) give rise to the concept that the potential contribution of communities is of paramount importance to governing SSF.

Sandstrom and Rova (2010) suggest that collaborative arrangements involving a multitude of actors from various sectors and user groups are more likely to establish adaptive and stronger management processes than other types of systems. Several prominent scholars in the field of fisheries accept and approve of this idea (Amarasinghe and Bavinck, 2011: Basurto, et al., 2017: Courtney et al., 2019: d'Armengol et al., 2018: Evans, et al., 2011: Gari et al., 2017: Jentoft, 2014: Pittman et al., 2019: Tilley et al., 2019: Trimble and Berkes, 2015: FAO, 2019).

Community-based fisheries management in Sri Lanka

Several scholars including Amarasinghe and Bavinck (2011): Amarasinghe and Bavinck (2017): Cohen et al., (2021): Deepananada et al (2016): Fernando et al., (2015): Gammanpila et al (2019): Joseph (2015): Pathmanadakumar (2017) have paid attention to community-based fisheries management initiatives in Sri Lanka. Cohen et al., (2021) note that very few examples of successful community–based management initiatives can be observed in the coastal fisheries sector in Sri Lanka. Although people in these villages have collective groupings based on religious, ethnic, and provincial groups, the definition of artificial management units (e.g. by land area, gear type, etc.) has been a critical impediment to the development of community-based management (Deepananda et al. 2016). However, there are a few examples of successful initiatives including the beach seine (Deepananda et al., 2016) and stilt fisheries (Deepananda et al. 2016) of the southern coast and inland fisheries (Fernando, et al., 2015). In these instances, communities demarcate their fishery areas in agreement with the local fisheries inspectors. Communities are effectively involved in the management of their demarcated areas and provide valuable information on physical and biological factors back to the fisheries authorities at the beginning and end of each fishing season (Deepananda et al. 2015).

Definition of Co-management

In fisheries, the involvement of fishermen in the management of their resources is mostly termed co-management. Fisheries co-management is defined as a relationship between a resource-user group (e.g., local fishers) and another entity (e.g., a government agency or non-government organization) in which management responsibilities and authority are shared (Cavalle et al., 2020: Evans et al., 2011). The philosophy behind co-management is that those who are affected by management (e.g., fishers and other resource users) should be involved in making management decisions, thereby improving the legitimacy of the state involvement in fisheries management through more inclusive and transparent decision-making processes (Cavallé, et al., 2020: Evans et al., 2011: Pathmanandakumar, 2017: Pomeroy and Rivera-Guieb, 2005:). Co-management is also called participatory, joint, stakeholder, multi-party, or collaborative management (Pomeroy and Rivera- Guieb, 2005). In a more descriptive analysis, Pomeroy and Rivera-Guieb (2005) define co-management as a partnership arrangement in which the community of local resource users (fishers), government, other stakeholders (boat owners, fish traders, boat builders, business people, etc.), and external agents (non-governmental organizations (NGOs, academic and research institutions) share the responsibility and authority for the management of the fishery through consultations and negotiations, where responsibilities and rights in management, referred to as 'negotiated power' are established.

Challenges to Community-based approaches

It is widely accepted that community-based approaches in all parts of the world have shown mixed results (Chabwela et al., 2010: Cohen et al., 2021: Gutierrez et al., 2011: Haambia et al., 2015: Kaluma and Umar, 2011: Pomeroy, 2003: Pomeroy and Rivera- Guieb, 2005: Tilley et al., 2019: Trimble and Berkes, 2015).

Lack of appropriate policies and legal frameworks to support communities (Banda et al., 2015: Chabwela and Haller, 2010), corruption in local organizations, which dilutes the efforts of imposing sanctions and subsequent continuation of illegal and destructive fishing activities (Banda et al., 2015: Kaluma and Umar, 2011), non-participation of resource users in management activities such as preparation of regulations, monitoring, environmental management, etc. (Banda et al., 2015: Chabwela and Haller, 2010), inability of weakly supported community organizations to adequately represent the interests of communities (Haambiya, et al., 2015), non-recognition of customary laws of communities by the state (Amarasinghe and Bavinck, 2017) long-standing conflicts between small-scale fishers and government agencies, and between small and large-scale fisheries sectors (Trimble and Berkes, 2015), lack of adaptation to changing circumstances (Sandstrom and Rova, 2010) are generally considered as the major challenges to community based approaches.

Requirements for Successful Community-based fisheries Management

Reviews of case studies have revealed some patterns or commonalities among successful cases, which demonstrates conditions for a successful community-based approach. Gutierrez et al. (2011) and Haambiya et al., (2015) identify the presence of community leaders as one condition that facilitates the success of community involvement. They mention that traditional authorities or skilled, committed, and motivated local leaders act as an entry point through which the state can involve with the entire community. Strong local leaders with intentions of promoting collective gain at the expense of self-interests promote strong social cohesion among the resource users and reinforce success in community-based management (Gutierrez et al., 2011). Amarasinghe and Bavinck (2011) explain that the availability of strong local organizations such as Cooperatives is a great source of social capital promoting collective action.

Imposing 'direct regulation' mechanisms such as Total Allowable Catch (TAC) in form of individual and community fish quotas and enforcing 'indirect regulations' such as community-based protected areas, closed seasons, and limiting the number of resource users, the type, size, and several gears allowable helps community-centered efforts (Gutierrez et al., 2011: Kaluma and Umar, 2011). Increasing the legitimacy of regulations is another condition that re-enforces resource users' desire to concentrate on group interests voluntarily and forgo personal ambitions thereby strengthening community-based management schemes (Kaluma and Umar, 2011). Amarasinghe and Bavinck (2017) stress the importance of considering broader ecological systems in community-based management rather than isolated fisheries issues. Sandstrom and Rova (2010) explain that ability to foster an adaptive management process in which rules are continuously revised and changed according to what is known about the ecological system is another important requirement to sustain community-based management efforts. Gutierrez et al. (2011) also find that robust social capital, combined with clear incentives through catch shares and conservation benefits derived from protected areas also strengthens the efforts of community participation.

References

Amarasinghe, O., & Bavinck, M. (2011). Building Resilience: Fisheries Cooperatives in Southern Sri Lanka. In S. Jentoft & A. Eide (Eds.), Poverty Mosaics: Realities and Prospects in Small-Scale Fisheries (pp. 383–406). Springer Netherlands. https://doi.org/10.1007/978-94-007-1582-0_17

Amarasinghe, O., & Bavinck, M. (2017). Furthering the Implementation of the Small-Scale Fisheries Guidelines: Strengthening Fisheries Cooperatives in Sri Lanka. In S. Jentoft, R. Chuenpagdee, M. J. Barragán-Paladines, & N. Franz (Eds.), The Small-Scale Fisheries Guidelines (Vol. 14, pp. 379–399). Springer International Publishing. https://doi.org/10.1007/978-3-319-55074-9_18

Banda, D. C., Musuka, C. G., & Haambiya, L. (2015.). Extent of Participation in Co-management on Lake Tanganyika, Zambia. 9.

Basurto, X., Virdin, J., Smith, H., & Juskus, R. (2017). Strengthening Governance of Small-Scale Fisheries. 141.

Cavallé, M., Said, A., & O'Riordan, B. (2020). Co-Management for Small-Scale Fisheries: Principles, Practices and Challenges. 53.

09. நிலைபேறான அபிவிருத்தியும் சூழல் முகாமைத்துவமும்

திருமதி.சிந்துஜா பார்த்தீபன
முகாமைத்துவ சேவை உத்தியோகத்தர்
பிரதேச சபை
மண்முனை தென் எருவில் பற்று
களுதாவளை.

சமூகத்தில் மேற்கொள்ளப்படுகின்ற அனைத்து அபிவிருத்தி செயற்பாடுகளும் சமூக, பொருளாதார மற்றும் சூழல் காரணிகளுடன் பல வழிகளிலும் ஒன்றில் ஒன்று தவிர்க்க முடியாத வகையில் தொடர்புபட்டுள்ளன. குறிப்பாக அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகளானது மனித சமூகத்தின் வாழ்க்கைத்தரத்தினை மேம்படுத்துவதற்காக மேற்கொள்ளப்படுகின்ற ஒரு செயற்பாடாகும். அந் நடவடிக்கைகள் சமூகத்தில் நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் பல மேம்பாடுகளை ஏற்படுத்தினாலும் மறுபுறம் நீண்டகால சமூக, சூழலியல், பொருளாதார மற்றும் சுகாதார துறைகளில் பாதிப்புக்களை ஏற்படுத்தி வருகின்றதென்பதை யாரும் மறுக்கவியலாது.

தொடர்ச்சியாக அதிகரித்துவரும் மனித தேவைகளை நிறைவுசெய்து வைக்கும்பொருட்டு மேற்கொள்ளப்பட்டுவரும் பாரிய அளவிலான அபிவிருத்திகள் சுற்றுச்சூழல் வளங்களின் உபயோகத்தினை அதிகரிக்கச்செய்கின்றது. அதன் விளைவாக ஏற்படக்கூடிய சமூக, பொருளாதார மற்றும் சூழலியல் சார்ந்த தாக்கங்களை கருத்திற்கொண்டு அவற்றின் தரத்தினைப் பேணிப்பாதுகாக்கவேண்டியுள்ளது. கைத்தொழில் மயமாதல் மற்றும் நகர அபிவிருத்தி என்பவற்றினைத் தொடர்ந்து அதிகரித்து வருகின்ற மனிதத்தேவைகளை நிறைவு செய்யும்பொருட்டு சூழலில் காணப்படும் வளங்கள் அதீதமாக பயன்படுத்தப்படுவதனால் அது சூழலை மட்டுமல்லாது அதனை சார்ந்து வாழ்கின்ற அனைத்து சமூகங்களினது வாழ்க்கையிலும் எதிர்மறையான விளைவுகளை ஏற்படுத்தி வருகின்றது. இவ்வாறு ஏற்படக்கூடிய பாதகமான விளைவுகளை அடிப்படையாகக்கொண்டு சுற்றுச்சூழலையும் சமூகத்தையும் பாதுகாத்து பொருளாதார மற்றும் ஏனைய அபிவிருத்திகள் அடைந்து கொள்ளப்படவேண்டும் எனும் எண்ணக்கருவின் அடிப்படையிலேயே நிலைத்து நிற்கும் அபிவிருத்தி எனும் எண்ணக்கருவானது இன்று உலக நாடுகளின் பேசுபொருளாக மாறியுள்ளது. சூழலுக்கு பாதிப்பு ஏற்படாத வகையில் வருங்கால சந்ததியினரும் பயன்படுத்தக்கூடிய வகையில் வளங்களைப்பயன்படுத்தி அபிவிருத்தி செயற்பாடுகளை மேற்கொள்வதனையே நிலைத்து நிற்கும் அபிவிருத்தி எனலாம். உலக விவசாய தாபனமானது "இயற்கை வளங்களின் அடிப்படை முகாமைத்துவத்தினையும், நிகழ்கால எதிர்கால சந்ததியினரின் தேவைகள் மற்றும் கிடைப்பனவுகளை நிச்சயப்படுத்திக்கொள்ளக்கூடிய வகையில் தொழில்நுட்பரீதியான மாற்றங்களை நெறிப்படுத்துவதே நிலைத்து நிற்கும் அபிவிருத்தி" என்கின்றது.

புறூன்லாண்ட் ஆணைக்குழுவின் (உலக சுற்றுச்சூழல் மற்றும் அபிவிருத்தி ஆணைக்குழு) கூற்றின்படி வருங்கால சந்ததியினர் தமது தேவைகளை நிறைவு செய்து கொள்ளக்ககூடிய ஆற்றலின் மீது தாக்கம் எதனையும் ஏற்படுத்தாது இன்றைய தலைமுறையினரின் தேவைகளை நிறைவு செய்து வைக்கும் அபிவிருத்தி செயன்முறையே நிலைத்து நிற்கும் அபிவிருத்தி என்கின்றது.

உலக வங்கியின் கூற்றின்படி நிகழ்காலத்தை மாத்திரம் கருத்திற்கொள்ளாது எதிர்கால சந்ததியினரையும் கருத்திற்கொண்டு அரசியல், சமூக பொருளாதாரம் போன்றவற்றினூடாக மேற்கொள்ளப்படும் அபிவிருத்தி செயன்முறையே நிலைத்து நிற்கும் அபிவிருத்தி என்கின்றது.

இன்று உலகின் சனத்தொகையானது ஆரம்ப காலங்களை விட பல மடங்கு அதிகரித்து வருகின்றது. 1999இல் 06 பில்லியனாகக்காணப்பட்ட சனத்தொகை 2012இல் 7பில்லியனாகவும் 2024இல் அது 8பில்லியனாகவும் அதிகரிக்கும் என எதிர்வுகூறப்படுகின்ற நிலையில் இக்குடித்தொகைக்கு தேவையான உணவுத்தேவை மற்றும் நுகர்வுப்பொருட்களின் தேவையினை வழங்குவதிலுள்ள நெருக்கடிகளை தீர்ப்பதற்கு நிலைத்து நிற்கும் அபிவிருத்தியானது அத்தியாவசியமானதாகின்றது. உலக நாடுகள் அனைத்திலும் வளங்கள் சீரான முறையில் பரந்துபட்டு காணப்படுவதில்லை என்பதுடன் அவ்வளங்கள் சரியான முறையிலும் உச்ச பயன்பாட்டினை பெறக்கூடிய வகையிலும் பயன்படுத்தப்படுவதில்லை. அதன் காரணமாக வளங்களின் கணிசமான அளவு வீண்விரயமாக்கப்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றது. எனவே நிலைத்து நிற்கும் அபிவிருத்தி செயன்முறையின் கீழ் வளங்களின் அதியுச்ச பயனை பெற்றுக்கொள்ள முடியும்.

அபிவிருத்தி அடைந்த நாடுகளில் உலக சனத்தொகையில் 1∴3 பங்கினர் உள்ளனர். ஆனால் உலக வளங்களில் 2∴3 பங்கினை அவர்கள் நுகர்கின்றனர். அதே சமயம் அபிவிருத்தி அடைந்து வரும் நாடுகளைப்பொறுத்தவரையில் அவர்கள் உலக சனத்தொகையில் 3∴2 பங்கினராக காணப்பட்டாலும் 3∴1 பங்கு வளங்களையே அவர்கள் பயன்படுத்துகின்றனர். நிலைபேறான அபிவிருத்தி மூலம் இந்நிலை மாற்றப்படுவதுடன் வளங்களின் மீள் பரம்பல் மூலம் வறிய நாடுகளின் வறுமையினையும் போக்கமுடியும். இன்று உலகில் அதிகிரித்துவரும் புவி வெப்பமடைதல், ஓசோன்படை அருகிச்செல்லுதல், கடல்மட்ட உயர்வு, துருவப்பனி உருகுதல், காலநிலை மாற்றம் போன்றவற்றைத்தடுப்பதற்கு நிலைத்து நிற்கும் அபிவிருத்தி செயன்முறை அவசியமாகின்றது. உணவுக்காக அதிகளவில் வனவிலங்குகள் மற்றும் கால்நடைகள் அழிவடைவதனால் உயிர்ப்பல்வகைமையில் ஏற்படும் பாதிப்புக்களை நிவர்த்திப்பதற்கும் எதிர்காலத்திற்கு தாக்குப்பிடிக்க முடியாத தற்போதைய அபிவிருத்தி நடைமுறைகளை எதிர்காலத்திற்கு ஏற்றாற்போல் மாற்றியமைப்பதற்கும் நிலைத்து நிற்கும் அபிவிருத்தி அவசியமானதாகும்.

நிலைத்து நிற்கும் அபிவிருத்தி அணுகுமுறையினை பின்பற்றுவதில் இலங்கை போன்ற அபிவிருத்தி அடைந்து வரும் நாடுகள் பல்வேறு சவால்களை எதிர்நோக்கவேண்டியுள்ளது. அபிவிருத்தி அடைந்து வரும் நாடுகள் துரித பொருளாதார வளர்ச்சியினை எட்டவேண்டியுள்ளதனால் அவற்றிற்காக அதிகளவிலான வளங்கள் தேவைப்படுகின்றன. இவ்வாறான அதிகரித்த வளங்களின் தேவைப்பாடு அதன் மீதான அழுத்தங்களை மேலும் அதிகரிக்கின்றன. இந்நிலையில் வளங்களின் பயன்பாடும் அவற்றை பேணிப்பாதுகாக்கும் தன்மையும் ஒன்றுடன் ஒன்று முரண்படுகின்றது. மேலும் துரித குடித்தொகை வளர்ச்சி, குறைவான கல்வி அறிவு, வறுமை நிலை, மூலதனம் மற்றும் தொழிநுட்ப அறிவு இன்மை, சமூக முரண்பாடுகள் போன்றனவும் நிலைபேறான அபிவிருத்திக்கு தடையாகும் காரணிகளாகின்றன.

எமது இலங்கை திருநாடானது முன்னோக்கிய சூழலியல் கொள்கைகளைக் கொண்ட நாடாக இன்றைய நிலையில் பிராந்தியங்களுக்குள் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு சுற்றாடலை பேணிப்பாதுகாத்து ஒழுங்கமைப்பதற்கான பல்வேறு சட்டதிட்டங்களையும், நிறுவனங்களையும் உள்ளடக்கிய கொள்கைகளைக்கொண்ட நாடாக தன்னை நிலைநிறுத்திக்கொண்டாலும் அவற்றை நடைமுறைப்படுத்துவதே உண்மையான சவாலாக காணப்படுகின்றது.

காலத்துக்கு காலம் எத்தனையோ அரசாங்கமும், ஆட்சியாளர்களும் மாறிக்கொண்டே போகின்ற சந்தர்ப்பத்திலும் இதுவரை இலங்கைக்கு பொருத்தமான அபிவிருத்தி பற்றி இனங்கண்டவர்கள் யார் என்றால் என்னைப்பொறுத்தவரை அது இன்றுவரை கேள்விக்குறியாகவே உள்ளது.இலங்கை அனைத்து இயற்கை வளங்களும் செறிந்த நாடு. இதனை அபிவிருத்திப்பாதைக்கு இட்டுச்செல்வதற்கான சரியான பாதை இதுவரை அடையாளம் காணப்படவில்லை.

அனைத்து ஆட்சியாளர்களும் இருப்பதை விட்டு பறப்பதை பிடிக்க ஆசை கொள்கின்றார்களே தவிர இருக்கும் வளத்தினை எவ்வாறு வினைத்திறனாக பயன்படுத்தி உச்ச பயனை அடையலாம் என்பது பற்றி யாரும் சிந்திப்பதில்லை. அரசியல் இலாபங்களுக்காக புகுத்தப்பட்ட இலவசம் எனும் சொல் எமது நாட்டுக்கு இடப்பட்ட சாபம் என்றே சொல்லவேண்டும். அனைத்தும் இலவசமாக கிடைக்கும் போது நாம் எதற்கு சிரமப்படவேண்டும் என்ற நிலை அனைவருக்குள்ளும் குடிகொண்டுள்ளது. விளைவு தலைவாரும் சீப்பினைக்கூட வெளிநாட்டிலிருந்து இறக்குமதி செய்யவேண்டியுள்ளது.

எமது நாட்டைப்பொறுத்தவரை அபிவிருத்தி என்பது பாலங்களையும், நெடுஞ்சாலைகளைம், அதிவேக பாதைகளையும், தாமரைக் கோபுரங்களையும், விமான நிலையங்களையும், துறைமுகங்களையும் அமைப்பது மாத்திரமே என பார்க்கப்படுகின்றது. இத்தகைய அபிவிருத்திகள் இன்றைய தலைமுறைக்கும் வருங்கால தலைமுறைக்கும் வழங்கும் பயன்பாடு என்ன? நிலைபேறான அபிவிருத்தியில் ஏற்படும் சவால்களுள் அரசியல் காரணிகளே பெரும்பங்கு வகிக்கின்றன. அடுத்து இதுவரை தீர்க்கப்படாத சமூக முரண்பாடுகள் அபிவிருத்திக்கு பெரும் முட்டுக்கட்டையாக அமைகின்றன. முரண்பாடுகள் தீர்க்கப்படாதவரை இனங்களுக்கிடையிலான நல்லுறவு ஏற்படுத்தப்படாதவரை இலங்கையின் அபிவிருத்தி என்பது எட்டாக்கனியே.

இலங்கை விவசாயம் செய்வதற்கான சகல ஏதுக்காரணிகளையும் கொண்ட நாடாக காணப்படினும் இன்றுவரை வெளிநாடுகளில் இருந்தே நெல் இறக்குமதி செய்யப்படுகின்றது. காரணம் என்ன? ஏன் எம்மால் தன்னிறைவான விவசாயம் செய்யமுடியாமல் போனது? பேண்தகு விவசாயத்தினை ஊக்கப்படுத்த எந்தவொரு அரசாங்கமும் முன்வந்ததாக தெரியவில்லை. விவசாயத்துறையில் பெருமளவானவர்கள் பட்டம் பெற்றுள்ளார்கள். ஆனாலும் யாரும் விவசாய நடவடிக்கைகளுக்கு துணைபோவதாக அறியவில்லை. வெறும் ஏட்டுக்கல்வி. மாறாக பேண்தகு விவசாயம் தொடர்பில் விசாயிகளுக்கு விழிப்புணர்வு ஏற்படுத்தி, கல்வி அறிவு பெற்ற சமூகங்களை இத்துறைகளில் ஈடுபடுத்தும் பட்சத்தில் எமது இறக்குமதி செலவில் பெரும்பங்கினை குறைத்துக்கொள்ளலாம்.

கட்டடங்கள் மட்டுமே அபிவிருத்தியாகுமா? இன்று அபிவிருத்தி எனும் போர்வையில் இலங்கையின் பல பிரதேசங்களிலும் காடழிப்புக்கள் இடம்பெற்றவண்ணமே உள்ளன. வறுமையானது தொடர்ச்சியாக காணப்படும் சுற்றாடல் பிரச்சனையாக மாறியுள்ளது. வாழ்வாதாரத்தினை தேடிச்செல்லும் மக்கள் அடிக்கடி காடுகளுக்குரித்தான நிலங்களை அத்துமீறி கையப்படுத்துகின்றனர். இவைபோன்ற காரணங்களால் ஆரம்பகாலத்தில் 70வீதமாக காணப்பட்ட காடுகள் தற்போது 29.7வீதமாக குறைவடைந்துள்ளது. இதனால் காலநிலை மாற்றங்கள் ஏற்பட்டு நாட்டின் அபிவிருத்தியில் அவை பாரிய தாக்கத்தினை செலுத்துகின்றன. இலங்கைக்கு வருகைதரும் சுற்றுலா பயணிகளுள் பெரும்பாலானவர்கள் இலங்கையின் இயற்கை அழகினை காண்பதற்காகவே வருகை தருகின்றனர். மாறாக கட்டடங்களை பார்வையிடுவதற்காக அல்ல. எனவே முறையான செயற்றிட்டங்கள் மூலம் காடழிப்பினை தடுத்து புதிதாக காடுகளை உருவாக்குவதன் மூலம் உயிர்ப்பல்வகைமையினை பாதுகாப்பதுடன் காலநிலை மாற்றங்களையும் தவிர்த்துக்கொள்ளமுடியும். இது போன்ற செயற்பாடுகளை மேற்கொள்வதன் மூலம் சுற்றுலாத்துறை வருமானத்தினையும் உயர்த்தமுடியும்.

நாட்டின் உற்பத்திக்கு பங்காற்றக்கூடிய சமுதாயத்தினை உருவாக்க அரசு நடவடிக்கை மேற்கொள்ளவேண்டும். உற்பத்தி நடவடிக்கைகளானது ஏற்றுமதி பொருளாதாரத்தை இலக்கு வைப்பதாக அமையவேண்டும் என்பதுடன் முறையான சூழல் முகாமைத்துவம் சார்ந்த பேண்தகு அபிவிருத்தி தொடர்பில் பொது மக்கள் விழிப்புணர்வூட்டப்படும் சந்தர்ப்பத்தில் நாடு அபிவிருத்தி பாதையில் முன்னோக்கி செல்லமுடியும் என்பது திண்ணமே.

ශ්‍රී ලංකා සංවර්ධන පරිපාලන ආයතනය
නො. 28/10, මලලසේකර මාවත, කොළඹ 07.
ටෙලි : +94 11 5980200, +94 11 5980282, ෆැක්ස් : +94 11 2584406